Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul I Nr. 103
Vineri 22 aprilie 1955

4 pagini
Prețul 20 bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R.P.R.

Oameni ai muncii din agricultură! Desfășurați larg întrecerea în cinstea zilei de 1 Mai pentru recolte bogate! Folosiți toate tractoarele, mașinile agricole și atelajele cu întreaga lor capacitate de lucru, în vederea grăbirii însămînțărilor! Arați și însămînțați repede orice porțiune de teren zvîntată, nu pierdeți nici o oră bună de lucru în cîmp! Respectați regulile agrotehnice în executarea lucrărilor!

V. I. Lenin — marele geniu al omenirii muncitoare

Intreaga omenire progresistă sărbătorește astăzi 85 de ani de la nașterea lui Vladimir Ilici Lenin, întemeietorul puternicului Partid Comunist al Uniunii Sovietice și al primului stat socialist din lume, conducătorul și învățătorul oamenilor muncii de pretutindeni.

Numele lui Lenin este nespus de scump popoarelor. Vladimir Ilici și-a închinat întreaga sa viață și activitate, toată energia sa clocotitoare cauzei eliberării oamenilor muncii de sub jugul robiei capitaliste. Lenin a întruchipat tot ceea ce are clasa muncitoare mai minunat și mai măreț: nemărginită încredere în forțele creatoare ale poporului și în biruința sa, ură de moarte împotriva capitaliștilor și a tuturor exploatatorilor, îndrăzneală în acțiune, o neasemuită putere de înțelegere a lucrurilor și o uimitoare previziune.

V. I. Lenin a fost marele continuator al lui Marx și Engels. In noile condiții de dezvoltare a societății, în perioada cînd capitalismul intrase în ultimul său stadiu, stadiul imperialismului, stadiul putrefacției și agoniei sale, Lenin a dezvoltat și a îmbogățit în mod genial învățătura marxistă.

Lui Lenin îi revine meritul nepieritor de a fi conceput și creat partidul de tip nou, revoluționar, partidul bolșevicilor, care a condus masele muncitoare din Rusia în frunte cu clasa muncitoare, la lupta pentru doborîrea domniei exploatatorilor și înscăunarea pe a șasea parte a globului pămîntesc a puterii poporului. Invățătura leninistă și glorioasa experiență a Partidului Comunist al U.R.S.S. au devenit călăuza sigură a tuturor partidelor comuniste și muncitorești.

Lenin a îmbogățit marxismul cu noua teorie a revoluției proletare. El a dezvoltat învățătura marxistă cu privire la dictatura proletariatului, a arătat căile cuceririi puterii de către proletariat și ale întăririi ei.

Un loc de mare însemnătate în cadrul operei teoretice a lui Lenin îl ocupă învățătura sa cu privire la alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare. Alianța muncitorilor și a țăranilor — a arătat Lenin — reprezintă acea forță socială uriașă care este în stare să răstoarne dominația claselor exploatatoare și să înfăptuiască transformarea revoluționară a societății.

După victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, în fața Partidului Comunist și a poporului sovietic s-a pus problema construirii socialismului. Lenin, în fruntea Partidului Comunist și a guvernului sovietic, a elaborat un măreț program de transformare a Rusiei dintr-o țară înapoiată și distrusă de război, într-o mare putere socialistă, înaintată.

Călăuzindu-se de învățătura leninistă, Partidul Comunist, sub conducerea Comitetului său Central, în frunte cu I. V. Stalin, marele continuator al operei lui Lenin, a desfășurat cu hotărîre opera de construire a socialismului. Uniunea Sovietică a devenit astfel țara cu cea mai puternică industrie și cea mai înfloritoare agricultură din lume, țara în care viața oamenilor e fericită și îmbelșugată.

A 85-a aniversare a nașterii lui Lenin are loc în împrejurări în care poporul sovietic luptă cu hotărîre și abnegație pentru a da un nou și puternic avînt economiei naționale, pentru creșterea rapidă a producției agricole și a bunurilor de larg consum.

Invățătura marelui Lenin e veșnic vie și atotbiruitoare. Ea a triumfat și triumfă prin strălucitele victorii obținute de oamenii sovietici în opera de construire a socialismului și comunismului, în succesele remarcabile ale popoarelor din China Populară și din celelalte țări de democrație populară, care își făuresc o orînduire nouă, orînduirea socialistă. Ideile marelui Lenin unesc astăzi mase uriașe de oameni ai muncii din lumea socialismului și din țările capitaliste și coloniale în lupta lor pentru pace, pentru ca nicăieri în lume să nu mai existe mizerie și asuprire. In mîinile popoarelor, nemuritoarea învățătură a lui Vladimir Ilici Lenin este o minunată armă de luptă împotriva planurilor nebunești ale cercurilor imperialiste, care caută să salveze capitalismul de la moarte prin dezlănțuirea unui nou măcel mondial. Forțele păcii sînt astăzi mai puternice ca oricînd și nu încape îndoială că ele vor împiedica pe negustorii de arme și de moarte să-și realizeze urzelile lor ticăloase.

Alături de celelalte popoare din țările de democrație populară, care s-au rupt pentru totdeauna din lanțul imperialismului, oamenii muncii din patria noastră au marea fericire de a trăi și munci sub steagul atotbiruitoarelor idei leniniste. Credincios învățăturii lui Lenin, partidul clasei muncitoare din Republica noastră Populară conduce cu succes poporul pe drumul construirii socialismului. In anii regimului de democrație populară, economia țării noastre a luat un uriaș avînt. Poporul nostru se poate mîndri pe drept cuvînt cu realizările dobîndite pe tărîmul dezvoltării industriei și în primul rînd a industriei grele, al creșterii producției în toate sectoarele industriei noastre socialiste. Datorită politicii juste a partidului de dezvoltare a industriei pot fi înfăptuite cu succes măsurile luate de plenara din august 1953 a C.C. al P.M.R. cu privire la lichidarea rămînerii în urmă a agriculturii și a industriei producătoare de bunuri de larg consum.

Lenin ne învață că puterea oamenilor muncii și construirea socialismului nu se pot rezema prea multă vreme pe două temelii diferite — pe industria socialistă și pe agricultura bazată pe mica proprietate. Singura cale care poate asigura produse agricole destule pentru oamenii muncii de la orașe și o viață înfloritoare pentru țărănimea muncitoare este calea transformării socialiste a agriculturii. De aceea, partidul clasei muncitoare din țara noastră, întărind necontenit alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, a îndrumat și îndrumă pe țăranii muncitori să pășească pe făgașul socialismului.

Pînă acum, în țara noastră au luat ființă peste 5.000 de gospodării colective și întovărășiri agricole și peste 1.500 de asociații pentru cultivarea în comun a plantelor tehnice. Paralel cu munca pentru crearea de noi forme cooperatiste de producție în agricultură, partidul duce o muncă susținută pentru întărirea economico-organizatorică a celor existente.

Multă atenție acordă partidul și guvernul sporirii producției agricole în gospodăriile țărănești individuale. In acest scop, statul democrat-popular sprijină puternic pe țăranii muncitori. In politica sa la sate, partidul clasei muncitoare se călăuzește permanent după principiul leninist al cointeresării materiale a producătorilor. Plenara C.C. al P.M.R. din august 1953 a stabilit o serie de măsuri concrete, a căror aplicare asigură înfăptuirea practică a acestui principiu.

Răspunzînd grijii pe care le-o poartă partidul și guvernul, ajutorului pe care-l primesc din partea clasei muncitoare, oamenii muncii de la sate luptă cu puteri sporite pentru a realiza în acest an producții cît mai mari la hectar. Ei au primit cu însuflețire sarcina stabilită de a realiza în anul acesta o producție de cereale de 10 milioane de tone.

Oamenii muncii din orașele și satele patriei noastre, alături de întreaga omenire muncitoare, sărbătoresc cu dragoste 85 de ani de la nașterea lui Vladimir Ilici Lenin — conducătorul, învățătorul și prietenul tuturor celor ce muncesc. Lumina învățăturii lui Vladimir Ilici Lenin arată poporului nostru calea spre noi și noi succese, pentru triumful socialismului în patria noastră.

In cinstea zilei de 1 Mai

Cu toate forțele pentru succesul campaniei agricole de primăvară

Au primit diploma de fruntaș

(De la trimisul nostru)

La sfatul popular al comunei Băltați, regiunea Iași, se adunaseră în dimineața aceea mulți țărani muncitori. Și nu mică le-a fost bucuria, cînd — anunțînd primele rezultate ale întrecerii patriotice ce se desfășoară în cinstea zilei de 1 Mai, secretarul sfatului popular a arătat că în urma efortului depus de fiecare din ei, în întreaga comună toate culturile din epoca I au fost însămînțate la timpul optim.

Pentru a răsplăti hărnicia deosebită de care au dat dovadă cei care și-au arat și însămînțat primii ogoarele, comitetul executiv a hotărît să acorde un număr de 9 diplome de fruntași în muncile de însămînțări.

Printre cei care au primit aceste diplome se numără și țăranii muncitori Viria Petre, Opicit Anton, Tofan Spiridon, Munteanu Petre și Pendus Ruxandra.

Ei și-au luat angajamentul ca în cinstea zilei de 1 Mai să termine de însămînțat și culturile din epoca a II-a, în care scop vor folosi fiecare ceas bun de lucru.

Angajamentul a fost îndeplinit

(De la trimisul nostru)

Colectiviștii din satul Plosca, raionul Băilești, își luaseră angajamentul să termine în 3 zile însămînțatul florii-soarelui pe care anul acesta o cultivă după metoda cuiburilor așezate în pătrat. La început însă, munca a mers mai greu. Lucrau cu sapa și astfel, deși aveau terenul bine pregătit și marcat, pierdeau prea mult timp. Le-au fost deajuns cîteva ore de lucru pentru a-și da seama că în acest ritm angajamentul nu va putea fi îndeplinit.

Tehnicianul agronom Mihai Gheorghe a propus atunci colectiviștilor să însămînțeze floarea-soarelui cu semănătorile în rînduri drepte, la o distanță de 70 cm între rînduri, urmînd ca la prima prașilă să se treacă cu un cultivator de-a curmezișul pentru a se face buchetatul.

Urmîndu-i sfatul, colectiviștii au reușit să însămînțeze în două zile întreaga suprafață planificată cu floarea-soarelui. Ei au hotărît să însămînțeze după această metodă și întreaga suprafață de porumb a gospodăriei colective.

Intensificarea ritmului însămînțărilor — sarcină de căpetenie

Ploile abundente căzute la sfîrșitul lunii martie și în cursul lunii aprilie au împiedicat desfășurarea normală a muncilor agricole de primăvară, reducînd mult timpul în care urma să fie însămînțate culturile din epoca I. Cu toate acestea, în unele regiuni ca Bîrlad, Constanța, Galați și Oradea, s-a reușit — prin folosirea din plin a mijloacelor de lucru în timpul prielnic — să se execute un volum însemnat de lucrări agricole. In alte regiuni însă ca București, Timișoara etc.; datorită faptului că lucrările agricole au fost lăsate să se desfășoare de la sine, însămînțarea culturilor din epoca I este mult întîrziată.

Ținînd seama de timpul scurt în care oamenii muncii de pe ogoare trebuie să execute un mare volum de lucrări, este necesar ca ei să folosească din plin orice zi și orice oră bună de lucru, arînd și semănînd parcele de pămînt care se pot lucra fără să aștepte zvîntarea întregului teren pe care-l are gospodăria sau satul. Inginerii și tehnicienii agronomi sînt datori să cerceteze cu atenție starea pămîntului din mai multe părți ale comunei și satului respectiv și să dea indicații ca fiecare parcelă de teren zvîntată să fie arată și însămînțată cît mai repede. Ei au datoria să îndrume oamenii muncii de la sate pentru a lua toate măsurile în vederea scurgerii apei ce băltește pe semănături, cît și pe terenurile ce urmează a fi arate și însămînțate.

In această perioadă are o mare însemnătate buna organizare a muncii. Forțele și mijloacele de lucru trebuie împărțite și folosite astfel încît să se facă toate lucrările și să nu se neglijeze nici o cultură.

Intîrzierea lucrărilor agricole de primăvară a făcut să se mărească volumul lucrărilor care trebuie făcute de un tractor sau atelaj în unitatea de timp. Conducerile S.M.T.-urilor și ale gospodăriilor de stat nu trebuie să uite nici un moment acest lucru. In acest scop, e bine să se organizeze lucrul în două schimburi la toate tractoarele. Vor fi antrenați în această acțiune mecanicii și șoferii din gospodăriile de stat și S.M.T., tractoriștii din întreprinderile industriale etc. Angajarea ca ajutor de tractorist a fiilor de țărani muncitori, mai ales colectiviști, va face ca tractoarele să lucreze din plin zi și noapte. In gospodăriile colective și chiar în gospodăriile de stat să se folosească la arat și semănat, pe lîngă mijloacele mecanizate, și atelajele gospodăriei, pentru a se grăbi ritmul însămînțărilor.

Pe toată perioada muncilor agricole, conducerile S.M.T. și G.A.S. au datoria să asigure stocul de carburanți și lubrifianți pentru funcționarea neîntreruptă a parcului de mașini și tractoare, piesele de schimb și materialele necesare efectuării reparațiilor operative pe parcurs. Ele trebuie să trimită rapid forțele de lucru din locurile unde se termină aratul și semănatul în locurile unde aceste lucrări sînt întîrziate.

Peste cîteva zile va începe semănatul porumbului. Este o datorie de mare răspundere a fiecărui inginer agronom să urmărească îndeaproape condițiile în care se face semănatul porumbului în fiecare raion și în fiecare comună. Această lucrare nu trebuie începută pînă cînd temperatura pămîntului nu ajunge la 8-10 grade C. Pentru ușurarea muncilor de întreținere și pentru sporirea producției de porumb, este necesar să se extindă la maximum semănatul în cuiburi așezate în pătrat.

Din cauza întîrzierii semănatului, sfaturile populare au datoria să aprovizioneze pe țăranii muncitori cu sămînță din soiurile timpurii de porumb în locul celor tîrzii. Cu toată iuțeala cu care trebuie să se facă aceste lucrări, este necesar ca pregătirea terenului pentru semănatul porumbului și executarea semănatului să se facă la nivelul metodelor de lucru ale fruntașilor în agricultură, ținîndu-se seama de condițiile locale de sol și climă, ca să se obțină astfel recolte mari la hectar.

Succesele podgorenilor din Drăgășani

Vestitele podgorii ale Drăgășanilor se întind pe mai mult de 6000 ha. O dată cu venirea primelor zile ale primăverii, harnicii podgoreni au și început munca în vii. Antrenați în întrecere în cinstea zilei de 1 Mai ei au reușit să termine dezgropatul viei pe întreaga suprafață, făcînd totodată arăcitul și legatul viei pe mai mult de 4000 ha.

Fruntași la aceste lucrări sînt muncitorii gospodăriei agricole de stat Drăgășani, colectiviștii din comunele Zăvideni, Prundeni, Crețeni și altele.

In via gospodăriei agricole de stat Drăgășani, tăiatul, copcitul, legatul, arăcitul și revizuirea spalierilor s-au făcut pe o suprafață de 500 ha. De asemenea, acolo unde terenul a permis, s-a început sapa mare. Totodată muncitorii gospodăriei de stat Drăgășani au făcut noi plantații pe o suprafață de 70 ha.

Cînd munca este bine organizată

(De la trimisul nostru)

Folosind din plin fiecare oră bună de lucru, oamenii muncii din satele regiunii Galați au reușit să însămînțeze pînă la 13 aprilie 95,83 la sută din culturile din epoca I. In unele comune, ca, de pildă, Cerna și Traianu, raionul Măcin, Dunavățul de Jos, raionul Tulcea, Independența și Șendreni, raionul Galați, țăranii muncitori, antrenați în întrecere patriotică au însămînțat culturile din prima epocă și au terminat grăpatul culturilor de toamnă precum și al arăturilor pentru însămînțările din epoca a II-a.

Grupele de întrajutorare, formate în aceste comune, au contribuit în mare măsură la obținerea unei însemnate depășiri a vitezei zilnice de lucru. De pildă, țăranii muncitori din cele 15 grupe de întrajutorare organizate de către deputata Ghelep Maria în cadrul circumscripției sale din comuna Cerna, printr-o bună organizare a muncii și a întrecerii patriotice, au reușit să termine însămînțările din epoca I cu mult înainte de termenul stabilit.

Succese deosebite obțin în această regiune și mecanizatorii de la S.M.T.-uri și gospodării de stat. Folosind în agregat cîte 11 boroane acționate de un singur tractor, mecanizatorii de la G.A.S. Urleasca au grăpat zilnic cîte 50 hectare. Mulți tractoriști, cum este, de pildă, tractoristul Popa Gheorghe de la S.M.T. Făurei, aplicînd metoda graficului orar la arat și însămînțat au realizat pe-an pe întreaga campanie în proporție de 120 la sută.

Pentru extinderea metodelor înaintate

Din cele 8 puncte agricole ale raionului Aiud, face parte și punctul agricol din comuna Rădești, condus de inginerul agronom Titus Buzilă. In cinstea zilei de 1 Mai, pe lîngă acest punct agricol s-a organizat un lot demonstrativ în suprafață de 1 ha, care va fi cultivat cu porumb, floarea-soarelui și cartofi după metoda cuiburilor așezate în pătrat.

Deosebit de aceasta, 15 țărani muncitori din Rădești, în frunte cu tov. Coza Nicolae, secretarul organizației de bază P.M.R., Cîmpeanu Laurian și Ciortea Eronim, deputați în sfatul popular comunal, au hotărît să însămînțeze fiecare cîte o parcelă din pămîntul lui cu porumb și cartofi după metoda cuiburilor așezate în pătrat. Ei s-au angajat să execute pe aceste parcele aceleași lucrări ca cele ce se vor face pe lotul demonstrativ al punctului agricol.

În sprijinul agriculturii

Cu cîteva luni în urmă — mai exact la începutul lui septembrie 1954 — colectivul serviciului tehnic al uzinelor „Semănătoarea" din București a primit sarcina să execute prototipul unei cositoare mecanice cu tracțiune animală. O asemenea mașină se construia pentru prima oară în țara noastră și pentru fiecare piesă — de la cea mai complicată și pînă la ultimul șurub — trebuiau întocmite planuri amănunțite. Serviciul de proiectare al uzinei s-a găsit astfel pus în fața unei probleme destul de grele. Ca întotdeauna însă, și de data aceasta experiența înaintatei tehnici sovietice le-a stat în ajutor. Documentația pe care au primit-o asupra modelului sovietic de cositoare mecanică „K. 14" le-a risipit multe nedumeriri, le-a arătat calea pe care trebuiau să meargă.

La 1 noiembrie, după cîteva săptămîni de muncă încordată, prototipul a fost omologat. Aceasta constituia însă începutul. Noi probleme se ridicau în fața colectivului uzinei. De la faza de desen și pînă la produsul finit, trebuiau să treacă — în mod obișnuit — cel puțin 5—6 luni.

— Mult, prea mult timp — și-au zis tovarășii din uzină. Agricultura noastră are nevoie de tot mai multe mașini noi, perfecționate. Și asta cît mai curînd. Datoria noastră este să reducem la maximum timpul.

In numai două luni, cositoarea mecanică a trecut prin toate fazele: desen, modele metalice, turnare, uzinare, montaj și probe. Un timp record, neobișnuit pînă acum în procesul de fabricație.

La 1 martie 1955 a început fabricarea primului „cap de serie", adică a primelor 100 de cositoare. In momentul începerii lucrului, uzina nu avea alți specialiști disponibili în afară de muncitorii de la secția de mobilier metalic, mai cunoscuți sub numele de „tăblari". Pentru Oprea Marin, Ion Gidea și ceilalți muncitori specializați în confecționarea diferitelor piese de mobilier metalic, începutul a fost greu. Indrumați de maiștri pricepuți și sub conducerea inginerului Alexandru Fischer, ei au pornit cu curaj în munca nouă, cu totul deosebită de cea de pînă atunci. In răstimp, tehnicienii uzinei au adus prototipului omologat al cositoarei o serie de importante îmbunătățiri, respectiv un dispozitiv de decuplare automată și un antetren. Cu ajutorul dispozitivului de decuplare automată, cuțitul cositoarei, format din 17 lame și acționat de o bielă, este oprit automat în momentul ridicării masei cosite. Rostul antetrenului (o roată mică în fața cositoarei) este să susțină oiștea. De asemenea, spre deosebire de celelalte mașini asemănătoare al căror grup conic este din fontă, cel al cositoarei „C. A. 1,5" este turnat din oțel pentru a i se mări rezistența.

In scurtă vreme, „tăblarii" au deprins de minune noul meșteșug. O piedică s-a mai ivit totuși în drum. Una din caracteristicile principale ale noii mașini trebuia să constea în îmbinarea atît de perfectă a pieselor, încît după uzare acestea să poată fi înlocuite cu altele noi fără nici o modificare. Lupta pe care au dus-o muncitorii și tehnicienii secției pentru a ajunge la acest rezultat a fost un adevărat examen, pe care — spre bucuria tuturor — l-au trecut cu succes. La 1 aprilie, prima serie de 100 de cositoare mecanice a fost terminată. Lățimea de tăiere a cositoarei este de 1,500 m, iar productivitatea 0,5 ha pe oră. Ea va fi folosită la cositul fînului, trifoiului, lucernei și a altor plante furajere.

★

Acum, colectivul secției este în plină fierbere. Pînă la 1 Mai vrea să-și depășească angajamentul luat, adică să termine 105 cositoare în loc de 100 cît se angajaseră la începutul întrecerii. Noi și noi inovații se aduc între timp, pentru a mări ritmul lucrului. Lună de lună, tot mai multe cositoare mecanice „C.A. 1,5"-Semănătoarea vor pleca din uzină spre toate colțurile țării. Ele, ca și celelalte mașini agricole fabricate de aceste uzine, vor contribui la extinderea mecanizării lucrărilor agricole, la sporirea producției în agricultură.

S. LEONARD

85 de ani de la nașterea lui V. I. Lenin

Plîngerea

de Mihail Isakovski

Și-acum se spune prin raion
Și-n veci de veci se va tot spune
Povestea simplă despre-un om
Care-a iubit dreptatea-n lume.

Din amintiri, vor povesti,
Cu glas domol, de ea sătenii,
Și-n clipa ceea veți simți
Că lîngă voi stă scumpul Lenin.

1

Poporul a luat luptînd,
După milenii de-așteptare,
Și fericire, și pămînt,
Și forță-n mîna-i truditoare...

Dar în tăcutul sat Kliuci,
Deși știam de-aceste toate,
Bogații, stăpînind aici,
Făceau cu legea lor dreptate.

Atotputernici peste sat,
Puteau oricînd, orice să facă;
De la mujic au dus la sfat
Pînă și cea din urmă vacă.

Pustie curtea a rămas...
Doar vreun cocoș de-și saltă creasta.
Stăpînu-i trist și fără glas...
Cui să te plîngi, să-i spui năpasta?...

Nu-i nimeni să te-asculte-aci,
N-au timp de tine, greu deși ți-i.
Dar un soldat în sat sosi,
Venind din primele poziții.

— Eu — spune el — învăț mereu
Dreptatea lumii und'se cată...
Lui Ilici spune-i păsul tău,
O plîngere să-i scrii îndată.

Să-i scrii pe larg: așa, și-așa.
Cum greu răzbatem azi în viață,
Chiaburul toate ni le ia,
Mujici-s pîngăriți în față.

El plîngerea, nepăsător
N-o va lăsa-n sertar pierdută.
El — munte stă pentru popor
Și pe mujic oricînd l-ajută.

Asemeni om ca Lenin nu-i
Pe fața globului rotundă.
Tu numai stai și scrie-i lui
Și el va ști ce să-ți răspundă.

Iar singur de nu poți să scrii,
De n-ai avut de școală parte,
Ți-oi ticlui-o eu, să știi,
Precum se cere, ca la carte.

Vreau să te-ajut în jalea ta
Nu-n darn prin lume viața treacă-mi.
Scria... Mujicul lumina
Cu-o țandără dintr-un mesteacăn.

Și repeta înfrigurat
Intr-una mesei dîndu-i roată:
Să scrii mai mare, apăsat,
Să vadă Lenin dintr-o dată.

2

Vecinul îl privea pe-ascuns
Vorbind mereu. Deodată, dînsul
A întrebat: — „Ți s-a răspuns?
N-aștepți oare-n zadar răspunsul?

Nu va veni nimic, ți-o spun,
Ai cam luat-o prea din pripă.
Și fără tine el acum
E plin de grijî în orice clipă.

Azi, plin de ură, cel bogat
Pe mulți tăcerii îi supune:
Nu-i vremea încă de cîntat,
Ca soarele răsare, — apune.

Cînd Lenin, înțelept cîrmaci,
Răspunde azi de țara-ntreagă
Necaz tu dintr-o vacă-ți faci?
Ce poate însemna o vacă?"...

Și inima-n tristeți s-a închis,
In suflet îndoială iar e...
Mai bine nici nu l-aș fi scris,
Nu-l tulbur eu degeaba oare?

Dar lîngă el, soldatul drept
Nu dă-napoi, n-ascultă șoapte.
— Cu-oricine azi mă iau de piept
Că vei avea în casă lapte.

Căci Lenin, celui slab știut,
Ii dă puteri și drept sub soare,
Cu mîna sa pe cel căzut
El îl ridică în picioare...

In zborul lor — pe același drum,
Trec zilele netulburate
Și zorile răsar, apun,
Dar poșta trece mai departe.

3

E vis ori aievea-i, nu știu!
Vorbește tot satu... 'ntr-o seară
Un cal în galopu-i tîrziu
Aduse un pachet de la gară.

Lenin a dat un ucaz
Scurt, categoric: „Să fie
Vaca întoarsă chiar azi —
Și... răspundeți-mi mie!"

Cei vinovați, hotărît,
Treacă sub grea judecată.
Poarte — precum au slujit —
Cruda, dar dreapta răsplată.

Veseli, mujicii din zori
Trec, parcă-ar fi sărbătoare,
Pași-s mai sprinteni, ușori,
Gîndul începe să zboare.

Cei ce un veac au tăcut
Stat țin — din zor pînă-n noapte:
— Iată ce om priceput,
Mult iubitor de dreptate.

4

De Lenin, de trecut, așa
Și-acum în sat la noi se spune.

*

Și unde oare veți afla
Asemenea dreptate-n lume?

Traducere de VASILE MOLDOVEANU

O delegație de țărani la V. I. Lenin

(Tablou de V. A. Serov)

Cinstesc amintirea marelui Lenin

In regiunea Stalin

In satele și comunele regiunii, țăranii muncitori participă cu însuflețire la adunările festive ce se desfășoară în cinstea celei de a 85-a aniversări a nașterii lui V. I. Lenin.

La căminul cultural din comuna Archita, raionul Sighișoara, peste 200 de colectiviști și țărani muncitori cu gospodării individuale au ascultat conferința inginerului agronom Ion Rusu, care a vorbit despre viața și lupta marelui geniu și conducător al omenirii muncitoare.

Adunări asemănătoare au avut loc la colțul roșu al gospodăriei agricole colective „9 Mai" din satul Măgheruș, comuna Țigmandru, la căminul cultural „Dr. C. I. Parhon" din comuna Jidveiu și în numeroase alte comune și unități socialiste ale agriculturii. La adunările care au avut loc pînă acum în satele și comunele regiunii Stalin au participat peste 10.000 de țărani muncitori.

*

Țăranii muncitori din diferite comune și sate ale raionului Stalin vor putea viziona în aceste zile filmul „V. I. Lenin", prezentat de caravana cinematografică. In gospodăriile agricole colective și de stat, la căminele culturale și la cercurile A.R.L.U.S. au fost amenajate vitrine și panouri cu fotografii care oglindesc momente din viața și lupta marelui Lenin.

In regiunea Craiova

Duminică, la căminele culturale din raioanele Segarcea, Băilești, Craiova, Caracal și altele din regiunea Craiova, zeci de mii de țărani muncitori s-au adunat să sărbătorească cea de a 85-a aniversare a nașterii lui Vladimir Ilici Lenin, marele geniu al proletariatului, întemeietorul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și al Statului Sovietic.

La adunarea festivă organizată la căminul cultural „Mihail Eminescu" din comuna Segarcea, au participat peste 300 de țărani muncitori, muncitori agricoli și mecanizatori. La căminul cultural din comuna Bîrza, peste 500 de țărani muncitori și intelectuali au ascultat cu viu interes conferința intitulată „85 de ani de la nașterea marelui Lenin" ținută de tov. Ion Budoiu, activist al comitetului raional de partid.

La majoritatea căminelor, conferințele au fost urmate de programe artistice.

In regiunea Iași

Oamenii muncii din unitățile agricole socialiste din regiunea Iași întîmpină cu mare însuflețire cea de a 85-a aniversare a nașterii marelui geniu al omenirii muncitoare, V. I. Lenin.

La colțul roșu al gospodăriei de stat Secueni, raionul Roman, a avut loc o adunare în cadrul căreia mai mulți muncitori din gospodărie au citit fragmente din operele literare închinate marelui Lenin și s-a făcut recenzia filmului „Neuitatul an 1919".

La gospodăria agricolă de stat Hălăucești, tov. Sîrbu Mihai, agronomul șef al gospodăriei, a vorbit despre geniala operă a marelui Lenin, după care a urmat un film.

Pe drumul arătat de MARELE LENIN

Poporul nostru sărbătorea pentru a cincea oară ziua de 23 August.

Prin piața Victoriei din Capitală treceau, scandînd lozinci, coloane nesfîrșite de oameni. Deodată, tumultul a încetat pentru o clipă. Crainicul anunța cetățenilor Capitalei și țării întregi că prin fața conducătorilor partidului și guvernului, prin fața oaspeților veniți de peste hotare, trec colectiviștii, primii țărani muncitori de la noi care au pornit curajos, hotărît, pe drumul transformării socialiste a agriculturii. Au defilat atunci și membrii gospodăriei agricole colective „Drumul lui Lenin" din satul Livedea, raionul Brănești.

Anica Mincu, o femeie nu prea în vîrstă, însă îmbătrînită de necazuri, s-a oprit preț de o secundă locului și a căutat cu privirile în tribună pe trimișii marelui popor sovietic. Spre el căutau neostoite privirile multor colectiviști. Erau convinși că drumul pe care pășiseră, drumul lui Lenin, este cel mai bun — doar partidul îi îndemnase să facă acest pas — dar voiau parcă să audă lucrul acesta și de la solii oamenilor sovietici. Ar fi vrut să stea de vorbă cu el, să-i întrebe despre Lenin, despre înfăptuirile țăranilor sovietici, care, primii în lume, porniseră pe drumul arătat de el.

*

A doua zi după ce au defilat prin piața Victoriei, membrii gospodăriei agricole colective „Drumul lui Lenin" au primit oaspeți de seamă. Era printre aceștia însuși Mareșalul Voroșilov, discipol și tovarăș de luptă al marelui Lenin. Colectiviștilor li se împlinise dorința. I-au povestit înaltului oaspete cum au luptat pentru a dura gospodăria și cîte au înfăptuit în cele cîteva săptămîni de la înființare.

— Lenin și cel mai apropiat tovarăș de luptă al său, Stalin — a spus atunci Gheorghe Tache, președintele colectivei — ne-au arătat calea și noi sîntem hotărîți să o urmăm fără șovăire. Gospodăriei noastre i-am pus numele „Drumul lui Lenin" și vom lupta ca să-l merite. Drumul acesta este stropit cu mult sînge. Cel mai bun dintre noi, primul secretar al organizației de partid din Livedea, a căzut ucis de chiaburi. Au crezut dușmanii că prin aceasta ne vor speria, ne vor face să dăm înapoi. Și-au greșit socotelile. Ura lor ne-a întărit și mai mult credința că, pășind pe drumul lui Lenin, sîntem pe calea cea bună.

Președintele gospodăriei a pomenit des, după aceea, în cuvîntarea sa, despre ajutorul pe care gospodăria lor îl va primi de la stat. Toți colectiviștii gîndeau la fel ca președintele, socotind ajutorul material al statului ca singurul mijloc de întărire a gospodăriei.

Mareșalul Voroșilov le-a arătat că statul îi va ajuta fără îndoială, dar le-a dat atunci și un sfat, sfat pe care colectiviștii nu l-au uitat.

— Nu trebuie să așteptați mereu ajutor de la stat — le-a spus el... Munca și vrednicia sînt puterea voastră, nu așteptarea ajutorului. Și, după cum văd eu aici, voi aveți atîtea forțe și atîta energie încît, așa cum spune un proverb rusesc, puteți și diavolului să-i rupeți coarnele.

Un murmur de aprobare a însoțit cuvintele oaspetelui.

— Așa vom face — a rostit numai pentru el Vasile Mincu, secretarul organizației de partid a gospodăriei. Apoi, mai tare, către cei din jur:

— Așa vom face, fiindcă așa ne învață elevul lui Lenin, tovarășul de luptă al lui Stalin.

Și colectiviștii s-au ținut de cuvînt. Urmînd cu fermitate învățătura leninistă, ei au învins greutățile începutului. An de an gospodăria lor s-a dezvoltat și s-a întărit. Mai bine lucrate, ogoarele lor dau roade mai bogate. Prin puteri proprii și-au construit magazii, remiză pentru unelte, ateliere de fierărie și dogărie, porumbar, saivan, grajduri și maternitate pentru animale.

Nu numai gospodăria, ci întreg satul este de nerecunoscut. Atîtea case noi sînt azi în Livedea, că-i greu să te hotărăști în care să intri. Casa apicultorului Gheorghe Bogaciu nu-i cea mai arătoasă, dar în schimb e cea mai nouă. Pereții din afară nici nu-s văruiți încă. Casa are trei camere și un antreu. Mobilă nouă, din lemn lustruit, în toate trei: dormitor, sufragerie, salon. Scoarțe și chilimuri împodobesc fiecare odaie. Aparatul de radio, tot nou și el, și multe alte lucruri, de asemenea noi, mărturisesc că Bogaciu a dus acasă anul trecut noian de roade. Și trebuie spus că Bogaciu nu-i colectivistul cu cele mai multe zile-muncă din gospodărie.

*

Să tot fie vreo două săptămîni de atunci. In sala de ședințe a gospodăriei se strînseseră majoritatea colectiviștilor. Primeau în mijlocul lor trei familii de țărani muncitori cu gospodării individuale. Ultimii din sat, dacă nu-i punem la socoteală pe chiaburi și pe cei de o teapă cu ei. Adunarea generală a gospodăriei a fost furtunoasă. Melinton Ion, unul dintre țăranii care cereau să fie primiți în gospodărie, mai fusese colectivist. Pleca adesea urechea la zvonurile chiaburilor dîndu-le crezare și nu prea venea la muncă. Ascultînd de chiaburi, a ieșit din gospodărie. „Să lăsăm viața să-l convingă — au spus atunci unii dintre colectiviști către cei care încercaseră să-l înduplece să rămînă în gospodărie. Cînd se va întoarce la noi — și se va întoarce curînd — va fi un colectivist de nădejde, harnic, nu va mai fi nevoie să ne mai ținem ziua întreagă de capul lui. Drumul pe care mergem noi, drumul lui Lenin, este singurul drum bun ce duce la bunăstare și belșug".

Și ei au avut dreptate. Acum Melinton Ion s-a întors în gospodărie, aducînd cu el pe Petre Melinton și Frusina Năhui.

*

In decursul anilor, vizitatori din toate părțile lumii au poposit la Livedea. In caietul cu coperte groase, de culoarea frunzei uscate, și-au scris impresiile despre gospodărie delegați din Franța, din Guatemala și Guiana, din Brazilia și Argentina, din Algeria și Indonezia și din alte țări.

„Pînă a veni la Livedea — mărturisește o tînără țărancă din Franța — nu știam cum arată drumul lui Lenin pentru cei ce muncesc pămîntul. Acum știu și-mi dau seama că acesta trebuie să fie drumul meu și al tuturor țăranilor din lume".

M. CALIANU

Traducerea în viață a măreței învățături leniniste cu privire la alianța dintre clasa muncitoare și țărănime*)

GH. GHEORGHIU-DEJ

președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne, membru în Biroul Politic al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn

I

Meritul uriaș al lui Vladimir Ilici Lenin în fața proletariatului revoluționar și a întregii omeniri constă în elaborarea noii și genialei teorii a revoluției socialiste. In condițiile noi, în perioada stadiului imperialist al capitalismului, cînd lupta pentru răsturnarea puterii burgheziei s-a pus în fața proletariatului ca o sarcină practică nemijlocită, Lenin a dezvoltat învățătura marxistă cu privire la dictatura proletariatului, a indicat căile cuceririi puterii de către proletariat și ale consolidării ei. Acesta este elementul esențial al leninismului, temelia întregii învățături leniniste.

Invățătura leninistă cu privire la alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare este o parte constitutivă a teoriei leniniste cu privire la revoluția proletară.

Problema relațiilor dintre proletariat și masele țărănimii muncitoare a preocupat încă pe K. Marx și F. Engels, care au arătat că țăranii „găsesc în proletariatul urban, care are menirea să răstoarne orînduirea burgheză, pe aliatul și pe conducătorul lor firesc".

Pornind de la ideile marilor fondatori ai comunismului științific, Lenin a supus unei profunde analize problema forțelor motrice ale revoluției și a aliaților clasei muncitoare în revoluție. Lenin a fundamentat ideea comunității intereselor esențiale ale proletariatului și maselor țărănimii în lupta pentru desființarea jugului moșierilor și capitaliștilor, arătînd că alianța muncitorilor și țăranilor, sub conducerea clasei muncitoare, reprezintă acea forță socială uriașă care este în stare să răstoarne dominația claselor exploatatoare și să înfăptuiască transformarea revoluționară a societății.

Definind căile de rezolvare a problemei relațiilor dintre clasa muncitoare și țărănime și a problemei țărănești în genere, în condițiile Rusiei, Lenin sublinia că sarcina pe care o rezolvă comuniștii ruși va sta în fața tuturor partidelor revoluționare ale clasei muncitoare în făurirea noii societăți. „...Pentru această societate — spunea Lenin — ajutăm noi să se elaboreze formele alianței între muncitori și țărani... Vom rezolva această sarcină, și alianța muncitorilor și țăranilor o vom făuri atît de trainică, încît nici o forță din lume n-o va distruge".

Dezvoltînd marxismul, Lenin a elaborat sub toate aspectele problema relațiilor dintre proletariat și țărănime în diferite faze ale luptei revoluționare. In anii în care Lenin își începuse activitatea teoretică și practică, în mișcarea muncitorească din Occident domina reformismul: dușmanii marxismului revoluționar răspîndeau teoria falsă cu privire la „caracterul reacționar" al țărănimii. Lenin a zdrobit și a spulberat aceste teorii antiștiințifice, care încercau să demobilizeze proletariatul, să-l împiedice de a-și îndeplini istorica sa misiune eliberatoare, să izoleze țărănimea de aliatul și conducătorul ei — clasa muncitoare, și să facă țărănimea să se tîrască la remorca burgheziei. Lenin a demonstrat că țărănimea este aliatul firesc al proletariatului în lupta pentru răsturnarea țarismului și înfăptuirea revoluției burghezo-democratice care era atunci la ordinea zilei în Rusia.

Lenin a formulat geniala teză că proletariatului îi revine sarcina istorică de a duce pînă la capăt **revoluția burghezo-democratică,** alăturîndu-și masa țărănimii, iar apoi, de a săvîrși **revoluția socialistă,** alăturîndu-și masa elementelor semiproletare ale populației, cu alte cuvinte, masa țărănimii muncitoare exploatate. Călăuzindu-se de această teză leninistă, Partidul bolșevic a cucerit de partea proletariatului masele principale ale țărănimii și a organizat victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Acesta a fost un triumf istoric al ideilor leniniste cu privire la alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare.

După victoria revoluției socialiste și instaurarea dictaturii proletariatului, Lenin a arătat că întărirea continuă a alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare este una dintre cele mai de seamă sarcini ale întregii politici a partidului. Intărirea alianței proletariatului cu țărănimea, în care proletariatului îi sînt asigurate rolul conducător și puterea de stat, a fost considerată de Lenin drept **principiul suprem al dictaturii proletariatului**.

După terminarea războiului civil și zdrobirea intervenției imperialiste, problema laturii economice a alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare a căpătat o deosebită însemnătate. Lenin a elaborat în această perioadă noua politică economică în vederea stabilirii legăturilor economice dintre oraș și sat, dintre industria socialistă și masa micilor producători agricoli, a înlăturării elementelor capitaliste și construirii economiei socialiste. Experiența țărilor de democrație populară confirmă marea însemnătate internațională a noii politici economice leniniste. Această experiență a arătat că noua politică economică reprezintă o etapă indispensabilă a dezvoltării pentru orice țară în care proletariatul a cucerit puterea.

Noua sarcină istorică, care se punea în fața P.C.U.S., era atragerea țărănimii pe făgașul construirii socialismului.

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice a rezolvat și această sarcină grandioasă. P.C.U.S. a arătat comuniștilor din toate țările drumul consolidării alianței cu țărănimea muncitoare în condițiile construirii socialismului, drumul atragerii ei la o participare activă în făurirea orînduirii socialiste.

Drumul acesta este cel indicat de Lenin în celebrul său „plan cooperatist". Lenin a arătat — iar practica a demonstrat pe de-a-ntregul justețea tezei sale geniale — că în condițiile cînd statul proletar deține pozițiile de comandă în economia națională, cînd puterea de stat este în mîinile proletariatului, aliat cu milioanele de țărani muncitori și avînd rolul conducător în această alianță, există toate elementele necesare pentru construirea societății socialiste.

Pentru a obține victoria în opera de transformare socialistă a satului pe baza cooperării micilor producători, era necesară dezvoltarea marii industrii. „Fără acest lucru — arăta Lenin — nici vorbă nu poate fi de o temelie cu adevărat socialistă a vieții noastre economice".

Cît de actual sună și astăzi aceste cuvinte spuse de Lenin la a X-a Conferință a P.C. (b) din Rusia în mai 1921! Criticînd părerile unora care puneau la îndoială teza despre rolul hotărîtor al industriei grele, Lenin întreba cum de a putut cineva măcar să se gîndească că această sarcină fundamentală, principală, fără de care este imposibilă crearea bazei materiale de producție a socialismului, ar putea trece pe al doilea plan.

Planul cooperatist al lui Lenin a devenit călăuza Partidului Comunist al Uniunii Sovietice în opera de întărire a alianței dintre muncitori și țărani și de atragere a țărănimii la construirea socialismului.

După moartea lui Lenin, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, sub conducerea Comitetului Central, în frunte cu marele continuator al operei lui Lenin, Iosif Vissarionovici Stalin, a apărat învățătura leninistă în lupta împotriva dușmanilor înverșunați ai socialismului — troțkiștii și buhariniștii — care urmăreau să submineze alianța revoluționară dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare în vederea restaurării capitalismului.

Zdrobind pe dușmanii socialismului, spulberînd toate denaturările învățăturii marxist-leniniste, Partidul comunist și Guvernul sovietic au transformat Uniunea Sovietică într-o mare putere industrială, cu o industrie grea gigantică, făurind baza trainică tehnico-materială a transformării socialiste a agriculturii și a dezvoltării întregii economii. Pe această bază, Partidul comunist și Guvernul sovietic au tradus în viață planul leninist de cooperare a țărănimii, înfăptuind colectivizarea agriculturii.

Uriașul ajutor acordat țărănimii muncitoare de către eroica clasă muncitoare — forța conducătoare a societății sovietice — și îndeosebi ajutorul de producție sub forma stațiunilor de mașini și tractoare înzestrate cu un mare număr de mașini agricole, a transformat alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare într-o prietenie strînsă, de nezdruncinat, temelia unității politico-morale a poporului sovietic.

Colectivizarea agriculturii, înfăptuită în U.R.S.S. sub conducerea P.C.U.S., a dus la lichidarea clasei exploatatoare — chiaburimea — și la victoria socialismului la sate; ea a constituit un eveniment de uriașă însemnătate istorică. După aprecierea lui I. V. Stalin, această transformare revoluționară este egală în urmări cu Revoluția din Octombrie 1917.

Ca rezultat al transformării socialiste a agriculturii, fața satului sovietic s-a schimbat. S-a schimbat și modul de trai al țăranului, mentalitatea lui. Locul oceanului de mici gospodării țărănești cu uneltele lor primitive de muncă și productivitatea lor scăzută l-a luat marea agricultură socialistă mecanizată, a cărei producție crește an de an.

In Uniunea Sovietică există astăzi 94.000 de colhozuri, pe ogoarele din U.R.S.S. lucrează 1.260.000 de tractoare. Peste 80% din principalele lucrări agricole din colhozuri sînt mecanizate. In 1952—1953 agricultura socialistă a furnizat de 4 ori mai multe cereale-marfă, de 2 ori mai multă carne-marfă decît în 1926—1927. Numai într-un singur an (1954), veniturile țăranilor colhoznici au crescut cu 24 de miliarde de ruble.

In prezent, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice și Statul sovietic organizează un nou și uriaș avînt al tuturor ramurilor agriculturii.

Rezultatele obținute demonstrează că marea sarcină pusă în fața poporului sovietic de Partidul comunist și Guvernul sovietic de a făuri, pe baza creșterii continue a industriei socialiste, și îndeosebi a industriei grele, o abundență de produse agricole va fi îndeplinită cu succes, realizîndu-se astfel un mare pas înainte pe drumul construirii comunismului în Uniunea Sovietică.

II

Perioada postbelică a fost marcată prin noi victorii istorice ale leninismului. Din sistemul imperialist s-au desprins un șir întreg de țări ale Europei și Asiei, care au pășit pe drumul construirii socialismului. Sub conducerea partidelor lor marxist-leniniste, popoarele acestor țări traduc în viață învățătura leninistă cu privire la alianța dintre proletariat și țărănimea muncitoare, cu privire la rolul conducător al proletariatului în această alianță, cu privire la rolul partidului clasei muncitoare ca organizator al acestei alianțe și ca forță conducătoare a întregii societăți. Leninismul este temelia științifică a politicii partidelor comuniste și muncitorești, el le învață să se călăuzească în activitatea lor de cunoașterea legilor obiective de dezvoltare a societății și să pună în mișcare acele forțe sociale care să poată înfăptui prefacerea revoluționară a societății. După cum a arătat N. S. Hrușciov, experiența extrem de bogată a construcției socialiste în U.R.S.S., experiența construirii bazelor socialismului în țările de democrație populară „demonstrează în mod convingător că victoria noii orînduiri sociale este posibilă numai ca rezultat al alianței trainice dintre clasa muncitoare și țărănime, care reprezintă majoritatea covîrșitoare a societății".

Unul dintre cele mai de seamă evenimente ale istoriei contemporane este revoluția populară din China. Marele popor chinez de 600.000.000, condus de Partidul comunist, înfăptuiește profunde transformări sociale în țara sa. In China s-a efectuat reforma agrară, care a dat țărănimii aproape 50.000.000 ha. de pămînt, se înfăptuiește industrializarea țării, se dezvoltă cooperația de producție agricolă.

Aplicînd în mod creator teoria marxist-leninistă în condițiile Chinei, combătînd orice manifestare de dogmatism și ținînd seama în permanență de particularitățile social-economice ale țării în fiecare etapă a dezvoltării ei istorice, Partidul Comunist Chinez consolidează necontenit alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare. Masele țărănești din China urmează cu încredere proletariatul pe drumul construcției socialiste. Exemplul Chinei și al celorlalte țări de democrație populară a confirmat din nou toată falsitatea „teoriei" reformiștilor, care chemau proletariatul din țările cu populație țărănească precumpănitoare să aștepte pînă ce muncitorii vor deveni majoritatea populației și abia după aceea să treacă la înfăptuirea transformării socialiste a societății. Exemplul acestor țări demonstrează că rolul proletariatului în societate este cu mult mai mare decît partea pe care o reprezintă numericește în masa populației.

Succesele repurtate pe tărîmul construirii socialismului în Republica Populară Chineză, Cehoslovacia, Polonia, Romînia, Ungaria, Bulgaria, Albania sînt mărturii vii ale unei continue consolidări a alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare — temelia regimului democrat-popular.

III

Partidul Comunist Romîn, de la înfiintarea sa, a avut drept călăuză învățătura leninistă cu privire la făurirea și consolidarea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.

După eliberarea țării de sub jugul fascist și răsturnarea dictaturii fasciste, clasa muncitoare din Romînia, în lupta pentru înfăptuirea reformei agrare, a făurit o strînsă alianță cu cele mai largi mase ale țărănimii muncitoare, ea avînd rolul conducător în această alianță.

Călăuzindu-se de planul leninist de construire a socialismului, partidul nostru a pus în centrul politicii sale făurirea unei industrii grele proprii dezvoltate, și îndeosebi a industriei constructoare de mașini. Clasa muncitoare și toți oamenii

*) *Articol apărut în „PENTRU PACE TRAINICĂ, PENTRU DEMOCRAȚIE POPULARĂ!" Nr. 15 (336).*

Prin folosirea fiecărei ore bune de lucru, să grăbim muncile agricole!

* *

Un vrednic agronom de sector

Cînd agronomului Dumitru Aurel de la S.M.T. Cîmpia Turzii i s-a repartizat sectorul de care va răspunde în campania de primăvară, el şi-a luat angajamentul că va sprijini cu toate puterile şi priceperea sa pe colectivişti, întovărăşiţii şi ţăranii muncitori deserviţi de brigăzile S.M.T.-ului, pentru ca aceştia să poată însămînţa fiecare cultură la timpul optim şi în cele mai bune condiţii agrotehnice.

De atunci au trecut cîteva săptămîni. In tot acest timp, agronomul de sector Dumitru Aurel a umblat neobosit prin comunele deservite de brigăzile sectorului său, ajutînd gospodăriilor colective şi întovărăşirilor agricole să-şi organizeze cît mai bine munca şi să folosească fiecare zi bună de lucru pentru executarea la timp a însămînţărilor. Cu sprijinul sfaturilor populare din comunele Petreşti şi Tureni, el a dus o susţinută muncă de lămurire în rîndurile ţăranilor muncitori, ajutîndu-i să alcătuiască patru asociaţii simple de producţie agricolă care au încheiat îndată contract de lucrări cu S.M.T.-ul. O dată cu sosirea primelor zile bune de lucru, tractoarele celor patru brigăzi din sectorul său au şi intrat cu plugurile în brazdă. Cu toate că zilele au fost „una bună, două rele", agronomul a ştiut cum să planifice munca brigăzilor, cum să-i antreneze pe tractorişti la treabă pentru ca ei să folosească la maximum capacitatea de lucru a tractoarelor.

Mereu pe teren în mijlocul oamenilor, agronomul Dumitru Aurel a îndrumat şi controlat îndeaproape munca brigăzilor de tractoare care şi-au îndeplinit la timp sarcina de plan, efectuînd, la toate gospodăriile colective şi întovărăşirile agricole şi ţăranilor muncitori din sectorul său, numai lucrări de bună calitate.

Datorită muncii depuse de mecanizatorii brigăzilor din sectorul de activitate al agronomului Dumitru Aurel, gospodăriile colective din comunele Mihai Viteazu, Plăeşti, Cîmpia Turzii, întovărăşirile din Turda, Bădeni, Moldoveneşti şi altele, au reuşit să efectueze însămînţările din epoca I într-un procent de aproape 90 la sută. In prezent, cele mai multe din aceste gospodării colective şi întovărăşiri aşteaptă timpul prielnic spre a însămînţa cu porumb după metoda cuiburilor aşezate în pătrat suprafeţe însemnate de teren, aşa după cum i-a învăţat agronomul Dumitru Aurel.

RADU SANDU

Şi la timp şi bine

Avînd uneltele reparate, animalele de muncă bine întreţinute şi sămînţa asigurată, ţăranii muncitori din comuna Ciumeşti, raionul Carei, au ieşit în primăvara aceasta în cîmp la arat şi semănat de îndată ce timpul le-a îngăduit.

Pentru mobilizarea tuturor forţelor şi mijloacelor de lucru existente în vederea executării muncilor agricole într-un termen cît mai scurt, comitetul executiv al sfatului popular, sub îndrumarea şi cu sprijinul organelor de partid, a iniţiat şi organizat întrecerea patriotică pe circumscripţii electorale şi între ţăranii muncitori din cadrul aceleeaşi circumscripţii.

Lucrînd cu un număr mare de atelaje şi folosind fiecare zi şi chiar fiecare oră din timpul prielnic executării lucrărilor, ţăranii muncitori din Ciumeşti au reuşit să însămînţeze pînă la 16 aprilie a.c. orzul, ovăzul, mazărea, sfecla de zahăr, floarea-soarelui, cartofii timpurii şi cartofii de toamnă pe întreaga suprafaţă planificată.

Fiind convinşi de foloasele aplicării metodelor agrotehnice înaintate, ţăranii muncitori iarovizează cartofii pentru sămînţă, seamănă prăşitoarele în cuiburi aşezate în pătrat etc. Merită a fi arătat că în comuna Ciumeşti s-au iarovizat peste 28 de vagoane de cartofi. Ţăranii muncitori, cu sprijinul şi sub îndrumarea tehnicienilor agricoli, au însămînţat cu cartofi în cuiburi aşezate în pătrat o suprafaţă de 103 hectare, iar îndată ce temperatura solului va deveni corespunzătoare, vor semăna porumb, tot după această metodă agrotehnică înaintată, pe o suprafaţă de 160 ha. In acest scop, ei şi-au confecţionat peste 550 de marcatoare cu tracţiune animală.

O dată cu însămînţările, ţăranii muncitori din Ciumeşti fac şi celelalte lucrări, ca îngrijirea semănăturilor de toamnă, pregătirea terenului pentru însămînţarea porumbului, a plantelor tehnice şi medicinale şi a pepenilor verzi. In numai cîteva zile, ei au grăpat 166 ha semănate cu grîu şi orz de toamnă şi peste 200 ha de ogor de toamnă şi au pregătit terenul pentru semănatul pepenilor verzi pe o suprafaţă de peste 50 ha.

Graficul aşezat în faţa sediului sfatului popular arată că în fruntea întrecerii patriotice din această comună se află circumscripţia electorală nr. 10 al cărei deputat este Almaşi Traian. Ţăranii muncitori din această circumscripţie au ieşit primii la însămînţări şi au folosit fiecare ceas bun de lucru reuşind astfel să efectueze cel mai mare volum de lucrări.

V. CAZACU

Toate atelajele trebuie folosite din plin în timpul prielnic

In cea de a doua decadă a lunii aprilie, vremea s-a îmbunătăţit simţitor în raionul Lugoj — ca de altfel în numeroase alte raioane ale regiunii Timişoara. Acest lucru a îngăduit efectuarea muncilor agricole de primăvară într-un ritm normal.

Profitînd de fiecare oră prielnică executării lucrărilor în cîmp, în perioada 11—15 aprilie oamenii muncii din unităţile agricole socialiste, precum şi ţăranii muncitori din numeroase comune şi sate ale raionului Lugoj au folosit cu randament sporit mijloacele de lucru, spre a grăbi ritmul însămînţărilor. Ţăranii muncitori din comuna Costeiu, de pildă, ajutaţi şi îndrumaţi de tehnicienii agronomi de la punctul agricol, au însămînţat în numai trei zile bune de lucru aproape 100 ha cu diferite culturi din epoca I. Succese de seamă la însămînţări au fost dobîndite şi în comunele Cricova, Scăluş şi altele.

Nu acelaşi lucru se poate spune însă despre comuna Boldur, situată în acelaşi raion. Cu toate că timpul a fost favorabil executării lucrărilor în cîmp, iar prin folosirea atelajelor existente s-ar fi putut ara şi semăna zilnic cel puţin 100 ha, în comuna Boldur, în 4 zile bune de lucru, au fost însămînţate doar 25 ha. Din totalul de 287 de atelaje existente în comuna Boldur, în ziua de 14 aprilie, de pildă, au ieşit la arat şi însămînţat doar 18, executîndu-se lucrări pe o suprafaţă de numai cca 6 hectare.

Vina pentru această stare de lucruri o poartă atît comitetul executiv al sfatului popular comunal, cît şi unii şefi de sectoare, care nu acordă atenţia cuvenită bunei organizări şi desfăşurări a muncilor din campania agricolă de primăvară. Comitetul executiv al sfatului popular, ca şi unii şefi de sectoare, deputaţi şi salariaţi ai sfatului, cum sînt Stepan Ion, Jivăţ Nicolae, Lazăr Costea şi alţii, lasă întreaga muncă de mobilizare şi îndrumare a ţăranilor muncitori numai în seama tehnicianului agronom tov. Mihăilă Viorica. In acelaşi timp, mulţi dintre salariaţii sfatului popular şi deputaţii comunali dau un exemplu prost ţăranilor muncitori, ei înşişi fiind codaşi la însămînţări.

Trebuie arătat totodată că, datorită lipsei de preocupare din partea sfatului popular, un însemnat număr de ţărani muncitori din această comună nu au asigurată nici pînă acum întreaga cantitate de seminţe necesară însămînţărilor de primăvară, deşi aceste seminţe le-au fost repartizate din vreme de către organele agricole raionale.

Această stare de lucruri nu mai poate dăinui. Posibilităţile mari pe care le are comuna Boldur pentru a executa muncile agricole de primăvară la timp, potrivit cerinţelor agrotehnicii, trebuie folosite din plin. In acest scop, comitetul executiv al sfatului popular comunal şi tehnicienii agronomi trebuie să arate ţăranilor muncitori că este în interesul lor de a ieşi la cîmp cu toate atelajele şi de a folosi din plin fiecare oră din timpul prielnic în vederea grăbirii muncilor agricole.

GH. BACIU

In plină „activitate"

Volumul lucrărilor agricole efectuate în regiunea Craiova este mult prea mic faţă de posibilităţile existente. Aceasta se datoreşte în mare parte stilului defectuos de muncă al organelor agricole, care nu s-au deplasat pe teren pentru a îndruma în mod concret pe ţăranii muncitori să iasă la însămînţări în fiecare zi prielnică de lucru.

Preşedintele sfatului popular comunal către agronom:
— Să mai spună cineva că nu sîntem ajutaţi în muncă.

Cînd agronomii nu ţin seamă de realitate

Zi însorită de primăvară. In una din camerele sfatului popular al comunei Mărăcineni, regiunea Ploeşti, doi oameni îşi văd liniştit de treburi. In faţa lor, maldăre de dosare, referate, situaţii. Sînt tovarăşii Nicolae Minoiu şi Victor Lazăr. Primul este preşedintele, iar al doilea, secretarul sfatului popular al comunei. Intr-un tîrziu, preşedintele ridicînd capul dintre hîrtii, privi pe fereastră de-a lungul străzii şi zise satisfăcut:

— Ei, ce zici de deputaţii noştrii, tovarăşe Lazăr? Ţineau aseară morţiş să mobilizăm pentru azi oamenii ca să iasă la arat şi semănat şi, iată colo, pe drum, cum bălteşte apa...

— Şi dacă pe drum e aşa, închipuie-ţi ce-o fi pe cîmp, răspunse secretarul. Bine am făcut că nu ne-am luat după alde Gheorghe M. Stoica şi Domnica Dumitrescu. Dar las' că le-a spus-o agronomul Pînzaru. Deştept băiat. De, doar vine din partea raionului. Parcă îl aud cum le zicea: „Eu sînt agronom şi cunosc agrotehnica. E încă moale pămîntul şi nici într-un caz nu se poate ara şi însămînţa acum".

Intre timp, în cameră intrară veseli tehnicianul agricol al comunei însoţit de referenta Maria Trandafir. Secretarul îl întîmpină cu vorba:

— Nu-i aşa că ştie să „combată" bine agronomul Pînzaru?

— Ştie, nimic de zis — răspunse referenta — are dreptate omul. Dar, în definitiv, nu trebuie să ne spună el cînd e moale sau zvîntat pămîntul. Acest lucru doar îl cunoaştem şi noi...

Mai înspre seară, în biroul preşedintelui veni din sat şi tov. Pînzaru. Din vorbă în vorbă, discuţia trecu de la însămînţări la concediile de odihnă, la modă, la sport şi cine ştie unde ar fi ajuns dacă deputatul Gheorghe M. Stoica nu ar fi intrat pe uşă tocmai atunci. Era îmbujorat la faţă şi-n ochii lui puteai citi o nespusă bucurie.

— V-am spus aseară că vom face azi treabă bună la însămînţări, zise el vesel. Iacă numai din circumscripţia mea au ieşit la arat peste 15 ţărani muncitori.

Apoi, răsfoind în carnetelul ce-l scoase din buzunarul sumanului, citi printre alte nume ale ţăranilor muncitori şi pe acela al lui Nistor Vasile, care, în cadrul grupei de într-ajutorare, a arat în cursul acelei zile, cu atelajele sale pămîntul lui Ene Vină, pe al lui Stoica Ion şi alţii.

— Am fi putut ara astăzi 54 de hectare, spuse în încheiere Gheorghe M. Stoica, dacă toţi sătenii ar fi fost îndrumaţi să iasă la cîmp şi să lucreze pe terenurile nisipoase, zvîntate mai bine.

Terminînd vorba, Gheorghe M. Stoica rămase cîteva clipe nedumerit cînd văzu figurile posomorite ale celor din jurul său. Se vede treaba că a fost bună lecţia pe care el şi ceilalţi deputaţi le-au dat-o celor din conducerea sfatului, cît şi agronomului Pînzaru de la raion.

Credem că cel puţin de acum înainte aceştia nu se vor mai „orienta" după apa care bălteşte pe drum, ci vor cerceta cu atenţie zi de zi, starea cîmpului, îndrumînd ţăranii muncitori să folosească fiecare ceas din timpul prielnic, pentru grăbirea însămînţărilor de primăvară.

G. SACADAT
(după o corespondenţă de Maria Constantinescu)

SFATUL ZOOTEHNISTULUI

Cum trebuie organizat păşunatul animalelor

Păşunatul are o mare importanţă în hrănirea animalelor. De timpuriu, din primăvară pînă toamna tîrziu, timp de 160-180 de zile şi uneori chiar mai mult, animalele sînt ţinute pe păşuni şi în această perioadă hrana lor de bază o formează masa verde.

Iarba de pe păşune, spre deosebire de nutreţurile uscate, conţine multe vitamine şi săruri minerale, substanţe hrănitoare, atît de necesare dezvoltării animalelor.

Este ştiut că animalele ţinute la păşune devin mai rezistente la boli şi mai productive, deoarece mişcarea, aerul curat şi lumina soarelui le întăresc organismul. Crescătorii de animale ştiu din practică, că vacile dau lapte mai mult în perioada păşunatului. In general, atunci cînd păşunează, animalele se îngraşă mai repede, iar tineretul animal se dezvoltă mai bine şi în timp mai scurt.

In acelaş timp, iarba este şi un nutreţ mult mai ieftin în comparaţie cu altele, ceea ce înseamnă că şi produsele obţinute de la animalele hrănite din belşug pe păşune vor fi mai ieftine.

Este deci în interesul fiecărui crescător de animale să lupte pentru o continuă sporire a productivităţii păşunilor şi pentru folosirea lor cît mai chibzuită.

In acest scop, o mare însemnătate o are aplicarea metodei de păşunat pe tarlale. Prin aplicarea acestei metode se înlătură degradarea păşunei, precum şi risipa de iarbă.

Este bine ca împărţirea păşunilor în tarlale să se facă în aşa fel încît vitele să revină pe o tarla păşunată abia după 30-40 de zile (durata unui ciclu).

In cele de mai jos, vom explica pe scurt cum se face tarlalizarea păşunei şi cum trebuie organizat păşunatul potrivit acestei metode.

La împărţirea păşunei pe tarlale, trebuie să ţinem seama în primul rînd de suprafaţa ei totală, cît şi de producţia de iarbă pe care o dă.

Să luăm, de exemplu, o păşune cu o suprafaţă de 100 ha şi avînd o producţie de 8000 kg de masă verde la hectar. Dacă în regiunea respectivă perioada de păşunat este de 160 de zile, putem organiza păşunatul în 4 cicluri de cîte 40 de zile. Ţinînd seama că animalele trebuie să pască pe o tarla timp de 5 zile, pentru întreg ciclul de 40 de zile este nevoie de 8 tarlale (Este ştiut că după 40 de zile se revine la prima tarla).

A doua problemă care se pune este stabilirea numărului de vite pe care le poate hrăni păşunea. Pentru aceasta, trebuie să ştim cam cît nutreţ verde consumă în mijlociu pe zi fiecare categorie de animale. O vacă de lapte, bunăoară, consumă în medie 50 kg de nutreţ verde pe zi, deci cam 8000 kg în timpul celor 160 de zile cît durează păşunatul. Păşunea despre care am vorbit, dînd o producţie de 8000 kg de iarbă la ha, înseamnă că va putea asigura hrana unui număr de 100 de vaci de lapte. Boii şi caii de muncă consumă zilnic între 30-35 kg de iarbă, tineretul bovin în greutate de 100-200 kg fiecare consumă între 25-30 kg de iarbă, iar oile cîte 5-6 kg.

Impărţirea păşunei pe tarlale se face prin hotare naturale (ape, văi, creste etc.) sîrmă, lemn, sau prin împletituri de nuiele. In unele cazuri se trag doar brazde cu plugul sau se aşază pietre. Rînduirea tarlalelor trebuie astfel făcută încît animalele în trecere la păşunat sau la locurile de adăpostire să nu calce în picioare prea mari porţiuni de iarbă (vezi schema).

De mare importanţă pentru sporirea productivităţii păşunilor este momentul cînd începe păşunatul. Animalele nu trebuie scoase la păşune înainte ca iarba să ajungă la o înălţime de 12-15 cm. Păşunatul prea de timpuriu în primăvară, cînd pămîntul nu e destul de zvîntat, duce la degradarea păşunei şi la scăderea producţiei ei, întrucît animalele calcă iarba în picioare şi o îngroapă. De asemenea, animalele nu trebuie scoase la păşune pe timp ploios sau înainte de a se lua roua, deoarece, în afară de faptul că o bună parte din iarbă se strică, ele se pot îmbolnăvi uşor, iar vacile gestante pot lepăda fătul.

Am arătat mai sus că animalele nu trebuie ţinute la păşunat pe aceeaşi tarla mai mult de 5-6 zile. Subliniem că respectarea acestei perioade împiedică degradarea păşunei prin bătătorire. In timp ce animalele pasc pe tarlalele următoare, iarba păşunată mai înainte otăveşte. Acesta este momentul cînd omul trebuie să intervină pentru a ajuta ierbii să crească mai bine şi mai repede. In acest scop, se va împrăştia bălegarul în mod uniform pe păşune, se vor distruge muşuroaiele şi se vor îndepărta mărăcinişurile sau cioturile care împiedică creşterea ierbii. In condiţiile acestei primăveri se recomandă ca o serie de lucrări pentru îmbunătăţirea păşunelor şi fineţelor să se facă chiar şi pe ploaie, timp în care nu se pot efectua muncile de arături şi însămînţări.

Pentru ca păşunatul să se facă în condiţii cît mai bune, trebuie să separăm animalele după specii, iar în cadrul speciei, după producţie, vîrstă, sex. Cireada de vite cornute mari nu trebuie să aibă mai mult de 100-140 de capete, iar turmele de oi să nu depăşească 500-1000 de capete. Păşunile cele mai bune şi aflate în apropierea gospodăriei sau comunei respective vor fi repartizate vacilor cu producţii mari de lapte, celor gestante şi animalelor tinere. Păşunile situate la distanţe mai mari vor fi lăsate pentru vacile cu producţii mici de lapte, celor sterpe etc.

Introducerea păşunatului raţional pe suprafeţe cît mai mari condiţionează în bună măsură mărirea şeptelului şi a productivităţii lui. Este de datoria sfaturilor populare, a tehnicienilor şi organelor agricole care răspund direct de problema bazei furajere să ducă o intensă muncă de lămurire printre crescătorii de animale pentru extinderea metodei păşunatului raţional şi să-i îndrume practic pe teren în aplicarea ei.

Ing. C. DIMITRIU

muncii din ţara noastră se mîndresc pe drept cuvînt de realizările mari obţinute în domeniul industrializării socialiste şi electrificării. Plenara Comitetului Central care a avut loc în martie 1949 a adoptat o hotărîre cu privire la sarcinile partidului în lupta pentru întărirea alianţei dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare şi transformarea socialistă a agriculturii. Pe baza acestei hotărîri, partidul a creat staţiunile de stat de maşini şi tractoare, precum şi centrele de închiriere de maşini agricole şi a iniţiat gruparea laolaltă a ţăranilor muncitori în cooperative agricole de producţie — gospodării agricole colective şi întovărăşiri de lucrare în comun a pămîntului.

Dacă la sfîrşitul anului 1953 noi aveam 4.030 de gospodării colective şi întovărăşiri agricole, în primul trimestru al anului 1955 numărul lor era de peste 5.000. [illegible] unesc peste 320.000 de familii de ţărani. In afară de aceasta în ultimul timp au fost create peste 1.500 de asociaţii pentru culturi tehnice.

Cele 220 de S.M.T.-uri existente în prezent dispun de un număr de aproape 15.500 de tractoare (în unităţi de 15 cai-putere) la care trebuie adăugate cele 7.500 de tractoare ale gospodăriilor de stat. Aceasta înseamnă că în ţara noastră există baza tehnico-materială necesară unei continue dezvoltări şi întăriri a sectorului socialist al agriculturii.

Un rol însemnat în întărirea alianţei dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare au avut hotărîrile luate în ultimii 2 ani de partid şi guvern în vederea lichidării rămînerii în urmă a agriculturii şi a asigurării unui nou avînt al producţiei agricole. Analiza politicii economice a statului democrat-popular făcută de Comitetul Central al partidului nostru la Plenara din august 1953 a scos la iveală unele disproporţii ce s-au creat în economia noastră, şi în primul rînd rămînerea în urmă a agriculturii faţă de dezvoltarea industriei, faţă de creşterea populaţiei în genere şi a populaţiei orăşeneşti îndeosebi, faţă de creşterea necesităţilor oamenilor muncii de la oraşe şi sate.

Partidul şi guvernul nostru, bazîndu-se pe cerinţele legii dezvoltării proporţionale a economiei naţionale, au redus volumul global al investiţiilor, care depăşise prevederile planului cincinal, au sporit investiţiile alocate ramurilor rămase în urmă — agricultura şi industria producătoare de bunuri de larg consum.

Totodată, hotărînd ridicarea ramurilor rămase în urmă ale economiei naţionale, Plenara Comitetului Central a subliniat din nou că industria grea constituie temelia temeliilor dezvoltării întregii economii naţionale şi construirii socialismului.

In 1954, volumul global al producţiei industriale a crescut cu 6,6% faţă de 1953, volumul producţiei mijloacelor de producţie — cu 3,9%, al producţiei bunurilor de larg consum — cu 10,5%.

Dacă luăm însă cifrele de ansamblu pe primii 4 ani ai planului cincinal, obţinem următorul tablou: volumul global al producţiei industriei socialiste a fost în 1954, faţă de 1950, de 192,6%, şi anume al producţiei industriei mijloacelor de producţie — 201,4%, al producţiei industriei bunurilor de consum — 182,1%.

Partidul nostru este hotărît şi pe viitor să asigure dezvoltarea cu precădere a industriei mijloacelor de producţie ca singura cale pentru făurirea bazei trainice a dezvoltării celorlalte ramuri ale economiei şi a ridicării bunei stări a poporului.

Pentru a asigura avîntul economiei noastre naţionale şi îmbunătăţirea continuă a condiţiilor de viaţă materiale şi culturale ale oamenilor muncii este necesară lichidarea deficienţelor pe care le mai avem în domeniul luptei pentru ridicarea productivităţii muncii şi reducerea preţului de cost al producţiei. Ritmul de creştere a productivităţii muncii este nesatisfăcător. El rămîne în urma ritmului de creştere a cîştigului mediu al muncitorilor şi funcţionarilor. Sarcinile de plan în ce priveşte scăderea preţului de cost al producţiei n-au fost îndeplinite în întregime în 1954 de ministerele Industriei Metalurgice, Uşoare, a Lemnului, iar la unele întreprinderi ale acestor ministere, preţul de cost al producţiei a crescut chiar. Folosind mai bine tot utilajul de care dispune industria noastră, ridicînd calificarea muncitorilor, putem să obţinem o creştere considerabilă a productivităţii muncii. Trebuie să concentrăm toate eforturile noastre pentru a asigura un ritm de creştere a productivităţii muncii, superior ritmului de creştere a cîştigului mediu, şi stricta îndeplinire a sarcinilor de plan în ce priveşte scăderea preţului de cost.

Sprijinindu-se pe succesele obţinute în domeniul dezvoltării industriei grele, luînd toate măsurile pentru a asigura dezvoltarea continuă, cu precădere, a acestei ramuri hotărîtoare a economiei naţionale, partidul şi guvernul nostru vor continua să acorde toată atenţia sarcinii lichidării rămînerii în urmă a agriculturii şi sporirii producţiei agricole-marfă pentru satisfacerea într-o măsură tot mai mare a nevoilor de produse alimentare ale populaţiei şi a necesităţilor de materie primă ale industriei.

Ţărănimea muncitoare a primit cu mare însufleţire sarcina stabilită la recenta consfătuire a fruntaşilor în producţia agricolă din ţara noastră în ceea ce priveşte sporirea producţiei agricole, realizarea unei recolte de cereale de 10 milioane de tone.

Ţinînd seamă de faptul că în prezent partea cea mai mare a producţiei agricole-marfă este furnizată de ţăranii individuali, partidul nostru aplică fără abatere linia de ajutorare a ţărănimii individuale în vederea ridicării productivităţii gospodăriei ei, a sporirii producţiei, a ridicării nivelului ei de viaţă.

Trebuie să folosim toate rezervele de sporire a producţiei agricole pe care le au micile gospodării ţărăneşti. Dar cu tot sprijinul pe care îl acordă statul şi clasa muncitoare ţăranului cu gospodărie individuală, rezultatele pe care le dă mica gospodărie ţărănească nu pot fi comparate cu cele ale marii gospodării socialiste mecanizate.

I. V. Stalin a arătat că mica gospodărie ţărănească, în cea mai mare parte a ei, nu numai că nu realizează o reproducţie lărgită an de an, ci, dimpotrivă, nu are decît rar posibilitatea de a realiza măcar o reproducţie simplă. Acest fapt întăreşte cu o deosebită tărie teza leninistă că este imposibil ca puterea oamenilor muncii şi construirea socialismului să se bazeze un timp îndelungat pe două temelii diferite — pe industria socialistă şi pe agricultura bazată pe mica producţie de mărfuri.

Singura cale de a rezolva pe deplin problema unei creşteri a producţiei agricole-marfă, care să asigure o abundenţă a bunurilor de consum pentru oamenii muncii şi un nivel înalt al bunei stări a ţărănimii muncitoare, este calea transformării socialiste a agriculturii. De aceea, continuînd politica de cointeresare materială a ţăranilor individuali în dezvoltarea producţiei agricole, partidul şi guvernul trebuie să acorde cea mai mare atenţie dezvoltării şi întăririi sectorului socialist al agriculturii.

In această privinţă organizaţiile noastre de partid şi sfaturile noastre populare nu sînt deocamdată la înălţimea sarcinilor lor. Multe organizaţii de partid, lăsînd lucrurile să meargă de la sine, nu îmbină lupta pentru sporirea producţiei agricole cu munca permanentă politico-organizatorică pentru a convinge pe ţăranii muncitori să păşească pe baza liberului consimţămînt pe calea transformării socialiste a agriculturii. Indatorirea organizaţiilor noastre de partid este de a lichida cu hotărîre aceste lipsuri serioase, ţinînd minte totodată că întreaga activitate de transformare socialistă a agriculturii trebuie să se desfăşoare pe baza strictei respectări a principiului liberului consimţămînt şi să ducă la o şi mai mare întărire a alianţei dintre clasa muncitoare şi ţăranii muncitori.

Unul din factorii hotărîtori în opera de transformare socialistă a agriculturii constă, paralel cu înfiinţarea de noi gospodării colective, în întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective existente. Se pot obţine rezultate preţioase dacă vom aduce gospodăriile colective rămase în urmă la nivelul numeroaselor gospodării colective care constituie un model în ce priveşte organizarea muncii şi care au obţinut succese în sporirea producţiei şi creşterea veniturilor membrilor lor.

Intovărăşirile agricole, aşa cum demonstrează experienţa unui şir de regiuni ale ţării noastre, au perspective de extindere deosebit de mari. Fiind o formă a cooperaţiei de producţie agricolă mai simplă şi mai uşor accesibilă masei de ţărani individuali, întovărăşirea agricolă este chemată să joace un rol important în înfăptuirea acelui îndelungat şir de treceri treptate spre marea agricultură socialistă mecanizată, a cărei necesitate a arătat-o Lenin. Acolo unde ţăranii întovărăşiţi se vor convinge, pe baza propriei lor experienţe, de avantajele formei superioare a cooperaţiei de producţie agricolă — gospodăria colectivă — acolo întovărăşirea se va putea transforma cu timpul în gospodărie agricolă colectivă.

Este necesar totodată să se dea o mare atenţie formelor celor mai elementare ale cooperării în muncă a ţăranilor muncitori, forme care au fost la noi neglijate vreme îndelungată, cum sînt asociaţiile de producători ai plantelor tehnice, grupele de într-ajutorare etc.

Schimbul de mărfuri între oraş şi sat are o deosebită importanţă în consolidarea bazei materiale a alianţei dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare. Un mare rol în dezvoltarea schimbului de mărfuri şi educarea ţărănimii în spiritul colectivismului îl are cooperaţia de consum, care s-a transformat într-o largă organizaţie de masă. In urma succeselor obţinute în 1954 în sporirea producţiei agricole şi în îndeplinirea de către ţărănimea muncitoare a îndatoririlor ei patriotice faţă de stat, cît şi în urma desfiinţării aprovizionării populaţiei pe bază de cartele şi trecerii la comerţul desfăşurat, pe piaţa noastră se manifestă fenomene pozitive. Desfiinţarea cartelelor a stimulat creşterea producţiei agricole. Au crescut cantităţile de produse agricole aduse pe piaţă de către ţăranii muncitori.

S-a îmbunătăţit simţitor aprovizionarea oraşelor cu produse agroalimentare. Preţurile de piaţă ale unui număr de produse alimentare importante au scăzut faţă de perioada dinainte de desfiinţarea cartelelor. Comerţul nostru socialist, şi îndeosebi cooperaţia de consum, trebuie să-şi sporească neîncetat rolul în valorificarea produselor agricole şi în îmbunătăţirea aprovizionării ţărănimii muncitoare. Creşterea continuă a volumului de mărfuri pus la dispoziţia cooperaţiei de consum de către stat îi oferă largi posibilităţi. Ajunge să menţionăm că volumul mărfurilor distribuite de cooperaţie la sate a crescut în decursul celor 4 ani ai cincinalului cu 74,8 la sută, iar la unele mărfuri importante — textile, încălţăminte, materiale de construcţie — creşterea este de 2—2,5 ori.

Procesul de creare a noii orînduiri, şi îndeosebi un proces atît de complex cum este reorganizarea pe temelii noi, socialiste a unei agriculturi bazate pe mica proprietate fărîmiţată, decurge în condiţiile unei lupte de clasă înverşunate.

La baza politicii partidului nostru stă geniala lozincă a lui Lenin: sprijină-te pe sărac, făureşte o alianţă strînsă cu mijlocaşul, nu înceta nici o clipă lupta împotriva chiaburimii. Impotriva oricărei denaturări a politicii partidului nostru exprimate în această lozincă trebuie dusă o luptă hotărîtă.

Statul democrat-popular aplică în mod consecvent politica de îngrădire a elementelor capitaliste de la sate. Ca efect al acestei politici, puterea economică a chiaburilor şi, o dată cu aceasta, influenţa lor politică au scăzut simţitor. Combătînd orice tendinţă de a înlocui politica de îngrădire a chiaburilor printr-o politică de deschiaburire, necorespunzătoare cu etapa actuală a construirii socialismului, statul democrat-popular duce şi va duce şi pe viitor politica de îngrădire a chiaburilor şi a altor elemente capitaliste de la sate. Unii dintre activiştii noştri de partid şi de stat uită de lupta de clasă la sate, nu văd aspectele ei concrete. Pe măsura înaintării noastre pe calea socialismului, împotrivirea duşmanului devine tot mai înverşunată, iar metodele lui de luptă — tot mai perfide. Mica producţie de mărfuri generează şi nu poate să nu genereze continuu capitalism. Acest proces se manifestă în satele noastre în diferite feluri: forme ascunse ale arendei, ale lucrului în parte, interpunerea elementelor capitaliste speculative între micul producător şi piaţă şi alte forme de exploatare a ţăranilor muncitori şi de ştirbire a intereselor lor economice.

De asemenea, nu ne este permis să uităm de eforturile disperate ale cercurilor imperialiste de a activiza lupta duşmanului de clasă împotriva regimului democrat-popular, de a zdruncina alianţa dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare.

Organizaţiile noastre de partid, Sfaturile noastre populare, organizaţiile de masă sînt datoare să se preocupe permanent de ridicarea vigilenţei oamenilor muncii de la oraşe şi sate, să muncească pentru a duce pînă la capăt opera de izolare politică a chiaburului, întărind astfel alianţa dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare în scopul construirii socialismului.

*

Succesele mărete obţinute de Uniunea Sovietică datorită alianţei şi prieteniei dintre clasa muncitoare şi ţărănimea colhoznică, succesele ţărilor de democraţie populară, care au la bază alianţa, care se consolidează continuu, dintre clasa muncitoare şi ţărănime, constituie un factor de seamă al forţei lagărului păcii, democraţiei şi socialismului. Aceste succese demonstrează în chip strălucit superioritatea covîrşitoare a agriculturii socialiste asupra agriculturii capitaliste.

Succeselor ţărilor din lagărul socialist în domeniul dezvoltării agriculturii şi al ridicării nivelului de trai al ţărănimii muncitoare li se contrapune situaţia agriculturii din ţările capitaliste. Această agricultură este măcinată de contradicţiile de neîmpăcat ale capitalismului. In lumea capitalistă, pe de o parte, foametea a devenit un fenomen permanent, loveşte ţări întregi, regiuni întinse. Pe de altă parte are loc barbara distrugere a unor cantităţi imense de produse agricole. Exproprierea fermierilor de către monopolurile capitaliste, foamea şi şomajul muncitorilor agricoli, crunta exploatare şi mizeria neagră a producătorilor agricoli în ţările coloniale şi dependente — aceasta este soarta ţărănimii în lumea capitalistă.

Oamenii muncii din ţările capitaliste şi coloniale se ridică la luptă împotriva exploatării capitaliste şi moşiereşti, împotriva jugului imperialist, împotriva pregătirilor unui nou război. Pături tot mai largi de muncitori, ţărani şi intelectuali din aceste ţări se conving că singurul drum de făurire a unei vieţi de fericire şi bună stare este drumul arătat de Lenin.

Sărbătorind a 85-a aniversare a zilei de naştere a lui Vladimir Ilici Lenin, noi sărbătorim totodată victoriile repurtate de leninism, victorii care întăresc încrederea noastră în triumful deplin al leninismului în întreaga lume.

Din țările de democrație populară

R. P. CHINEZĂ

Pînă în anul 1948, cele trei sute de familii din satul Șanti, regiunea Hopei din R. P. Chineză, nu-și puteau da copiii la școală pentru simplul motiv că în acest sat nu exista o școală. Azi, școala înființată după eliberare numără 120 de elevi. In fotografie, vedem pe micii elevi din prima clasă în timpul lecției. In mijlocul lor, învățătoarea Vang-Huei-cen.

R. P. ALBANIA

Tot mai mult sprijin țărănimii muncitoare

S.M.T.-urile din Albania acordă an de an un ajutor din ce în ce mai mare țărănimii muncitoare. Anul acesta vor lua ființă trei noi S.M.T.-uri. Numărul tractoarelor la începutul anului curent depășea cu peste 197% numărul tractoarelor de care dispuneau S.M.T.-urile la începutul anului 1954. Volumul muncilor efectuate cu aceste tractoare va spori cu 145% față de anul 1954. In acest an, numărul mașinilor agricole va continua să sporească, astfel încît S.M.T. vor putea efectua cu 65% mai multe semănături decît anul trecut. Pentru a putea ajuta la irigarea ogoarelor, S.M.T.-urile vor fi înzestrate cu buldozere.

S.M.T.-urile vor efectua anul acesta cu 37% mai multe lucrări agricole pentru cooperativele agricole de producție decît în anul trecut, iar pentru țăranii muncitori cu gospodării individuale, cu 109% mai multe lucrări.

Se acordă o atenție deosebită formării de cadre de mecanizatori. In acest scop au fost înființate școli speciale de mecanizatori care pregătesc anual un număr însemnat de tractoriști și specialiști în agricultură. Din 1948 pînă la sfîrșitul anului trecut, aceste școli au dat agriculturii aproximativ 1.300 cadre. Numeroși tractoriști albanezi sînt cunoscuți în întreaga țară. Astfel Budo Issufi de la S.M.T.-ul Skoder, muncește în contul anului 1958.

R. P. POLONĂ

Locuințe pentru mecanizatori

Pentru crearea unor condiții cît mai bune mecanizatorilor, statul polon a alocat fonduri însemnate în vederea construirii de locuințe și de clădiri de folos obștesc în S.M.T.-uri. In anul curent a fost planificată construirea unui număr de peste 117 internate, peste 200 case pentru cîte două familii și aproape 100 alte clădiri în care vor fi amenajate între altele cantine, cluburi, etc. Pentru amenajarea internatelor, cluburilor și cantinelor s-au repartizat S.M.T.-urilor fonduri în valoare de 6.000.000 de zloți.

Industria constructoare de mașini agricole din R. P. Polonă fabrică azi cele mai perfecționate și moderne mașini agricole. Fabrica de mașini agricole din Plock produce acum în serie combine cerealiere după modelul combinei sovietice S—4

R. D. GERMANĂ

Avîntul lucrărilor de primăvară

Tractoriștii, muncitorii agricoli și țăranii muncitori cu gospodării individuale din regiunea Erfurt au însămînțat cu cereale panificabile pînă la mijlocul lunii aprilie, peste 60 la sută din suprafețe. Șase cooperative agricole de producție din această regiune terminaseră însămînțările la data de 4 aprilie.

Tractoriștii de la S.M.T. Wallwitz au lucrat pe ogoarele cooperativei agricole de producție „Germania Nouă" din Neutz în două schimburi. In timpul zilei, au fost executate lucrările principale, ca însămînțările și boronitul, iar în timpul nopții au fost împrăștiate îngrășămintele și s-au făcut pregătirile pentru însămînțările de a doua zi. In aceste lucrări au fost folosite cele mai variate metode de cuplare a mașinilor agricole.

Cooperativa agricolă de producție „Germania Nouă" din Neutz a folosit la însămînțări sămînță care a fost mai întîi selecționată și tratată. De asemenea, a fost examinată puterea de încolțire a semințelor. Plantele prășitoare vor fi însămînțate în termen de 8 zile.

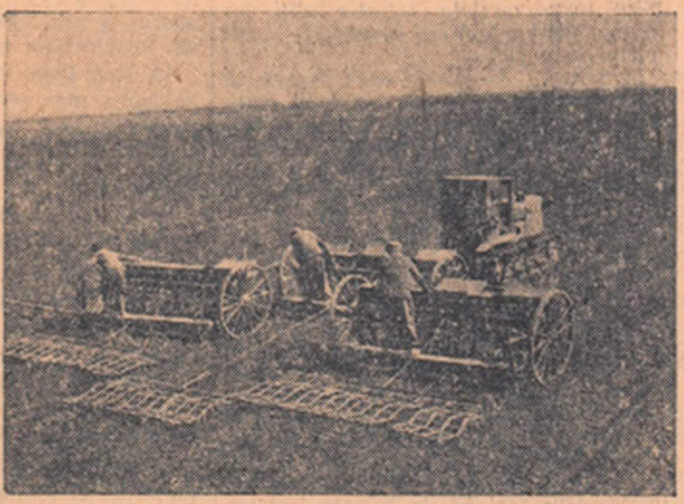
Datorită bunei organizări a muncii, cooperativa agricolă de producție „Germania Nouă" și-a terminat însămînțările în 10 zile.

Membrii cooperativei agricole de producție „Walter Ulbricht" din Beesen-aubling, raionul Bernburg, au terminat însămînțarea cerealelor încă de la 7 aprilie a.c. După aceasta, ei au însămînțat primele hectare cu sfeclă.

Pentru a termina cît mai repede lucrările de primăvară, tractoriștii de la S.M.T. Königsborn lucrează în două schimburi. Ei folosesc cuplarea de mașini. S.M.T. Kunrau din raionul Kötze, lucrează cu toate tractoarele în trei schimburi.

Pentru a asigura desfășurarea însămînțărilor în bune condiții, cooperativa agricolă de producție din „Ultrungen", raionul Sangerhausen și-a întocmit din vreme un plan în vederea campaniei de primăvară. Planul prevede terminarea campaniei de însămînțări în 12 zile. Acest lucru a fost posibil deoarece 90% din lucrări au fost executate de către S.M.T. Insămînțarea cerealelor de primăvară a fost efectuată în rînduri dese și încrucișate. Opt hectare de cartofi au fost însămînțate în culturi așezate în pătrat. Pentru îmbunătățirea bazei furajere, pășunile și fînețele au fost îngrășate cu îngrășăminte naturale și fosfați.

R. CEHOSLOVACĂ

Pe ogoarele Republicii Cehoslovace se desfășoară din plin campania însămînțărilor de primăvară.

R. P. D. COREEANĂ

Construirea uzinei de mașini agricole din Phenian

La Phenian se apropie de sfîrșit construirea celei mai mari uzine de mașini agricole din R.P.D. Coreeană. Intr-o serie de secții ale uzinei a și fost instalat utilajul modern și a început producția. Se apropie de sfîrșit construcția secției de turnătorie.

La terminarea construcției uzina va fabrica 25 tipuri de mașini agricole.

R. P. UNGARĂ

In R.P. Ungară, în anii regimului democrat-popular, creșterea animalelor cunoaște un avînt deosebit. *In fotografie*, un aspect de la îngrășătoria de porci din Pilisi.

A 10-a aniversare a semnării tratatului de prietenie, asistență mutuală și colaborare postbelică dintre U.R.S.S. și R. P. Polonă

Sosirea delegației guvernamentale sovietice la Varșovia

VARȘOVIA 20 (Agerpres). — TASS transmite: La 20 aprilie a sosit la Varșovia pentru a participa la sărbătorirea celei de a 10-a aniversări a tratatului de prietenie, asistență mutuală și colaborare postbelică dintre U.R.S.S. și Republica Populară Polonă o delegație guvernamentală sovietică alcătuită din N. S. Hrușciov prim secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, I.S. Konev, mareșal al Uniunii Sovietice, O. I. Ivascenko, secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist din Ucraina, Maksim Tank, poet bielorus, (I. Skurko) și I. I. Matulis, președintele Academiei de Științe a R.S.S. Lituaniene.

La aerodromul central din Varșovia delegația a fost întîmpinată de B. Bierut, prim secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, A. Zawadzki, președintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Polone, K. Rokossowski, mareșal al Poloniei, de membri ai Biroului Politic al C.C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, membri ai guvernului și Consiliului de stat și alte personalități oficiale precum și numeroși reprezentanți ai oamenilor muncii din capitală.

Delegația guvernamentală sovietică a fost salutată la aerodrom de B. Bierut.

Cuvîntarea lui B. Bierut

Salutăm astăzi în capitala Poloniei populare delegația Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste în frunte cu iubitul nostru prieten, tovarășul Hrușciov, prim secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, sosită la festivitățile consacrate celei de a 10-a aniversări a tratatului sovieto-polonez de prietenie, asistență mutuală și colaborare postbelică, încheiat la 21 aprilie 1945.

În numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, în numele tuturor autorităților de stat din Republica Populară Polonă și al reprezentanților vieții publice prezenți aici, precum și în numele locuitorilor din capitala noastră și al poporului polonez, doresc să transmit iubiților noștri oaspeți și prieteni cele mai cordiale și sincere felicitări și urări de bun venit.

Noi considerăm sosirea la festivitățile noastre consacrate celei de a 10-a aniversări a tratatului sovieto-polonez a unei delegații sovietice formată din reprezentanți remarcabili ai partidului, guvernului și poporului sovietic, ca o manifestare de adîncă prietenie și frăție față de poporul polonez. Sîntem încredințați că vizita iubiților noștri oaspeți în Polonia va întări și va adînci și mai puternic legăturile noastre de prietenie și frăție.

Adresez un salut fierbinte și cordial șefului delegației, tovarășului Hrușciov, prim secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, tovarășului Konev, mareșal al Uniunii Sovietice, tovarășului Ivascenko, secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist din Ucraina, poetului bielorus Maksim Tank și tovarășului Matulis, președintele Academiei de Științe a R.S.S. Lituaniene.

A luat apoi cuvîntul N. S. Hrușciov.

Cuvîntarea lui N. S. Hrușciov

Dragi tovarăși! În numele delegației guvernamentale sovietice, îngăduiți-mi să vă exprim recunoștința profundă pentru această primire călduroasă, emoționantă făcută delegației noastre, sosită în glorioasa capitală a Poloniei — Varșovia. Noi dorim sincer să sărbătorim împreună cu poporul frate polonez această dată memorabilă în viața popoarelor noastre — a 10-a aniversare a semnării tratatului de prietenie, asistență mutuală și colaborare postbelică între Uniunea Sovietică și Republica Populară Polonă.

Deceniul care a trecut de la semnarea tratatului sovieto-polonez a arătat în mod grăitor că prietenia și colaborarea dintre popoarele noastre, care s-a format în anii de luptă comună împotriva cotropitorilor fasciști și consfințite în acest tratat corespund în întregime intereselor fundamentale vitale ale popoarelor noastre, au o influență rodnică asupra avîntului economiei și înfloririi culturii în țările noastre, servesc cauzei consolidării păcii și securității popoarelor.

Îngăduiți-mi să-mi exprim încrederea că prietenia și colaborarea dintre Uniunea Sovietică și Polonia Populară se vor dezvolta și se vor întări și de acum înainte spre binele popoarelor noastre.

Trăiască poporul frate polonez!

Să trăiască și să se întărească prietenia polono-sovietică de nezdruncinat.

Sosirea la Moscova a delegației guvernamentale a R. P. Polone

MOSCOVA 20 (Agerpres). — TASS transmite: Răspunzînd invitației guvernului sovietic, la 20 aprilie a sosit la Moscova delegația guvernamentală a Republicii Populare Polone care va lua parte la sărbătorirea împlinirii a zece ani de la semnarea tratatului de prietenie, asistență mutuală și colaborare de după război dintre U.R.S.S. și Republica Populară Polonă.

Delegația este condusă de J. Cyrankiewicz, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Polone.

La aerodromul central delegația guvernamentală a Republicii Populare Polone a fost primită de N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., V. M. Molotov, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., L. M. Kaganovici prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., V. A. Malîșev și alții.

La sosirea sa la Moscova J. Cyrankiewicz, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Polone, a făcut la aerodrom o declarație în fața microfonului.

Lucrările conferinței țărilor Asiei și Africii

Ședințele din 19 și 20 aprilie

BANDUNG 20 (Agerpres). — TASS transmite: În ședința din dimineața zilei de 19 aprilie a conferinței țărilor Asiei și Africii a luat cuvîntul reprezentantul Etiopiei, care a cerut înlăturarea completă a regimurilor coloniale din Asia și Africa. Subliniind necesitatea unei cît mai rapide dezvoltări economice a țărilor Asiei și Africii, delegatul Etiopiei a declarat că independența politică nu este posibilă fără independența economică.

Delegatul Japoniei, Takasaki, a acordat o deosebită atenție în cuvîntarea sa problemei stabilirii unei colaborări economice mai strînse între țările participante la conferință.

Reprezentantul japonez a declarat în continuare că Japonia respinge războiul ca instrument de politică națională și îl condamnă ca metodă pentru rezolvarea conflictelor internaționale.

Reprezentantul Iordaniei a declarat că popoarele Asiei și Africii vor eliberarea deplină de imperialismul și colonialismul occidental și a cerut să li se acorde independența deplină. Ocupîndu-se de problema palestineană, delegatul Iordaniei a cerut participanților la conferință să acorde țărilor arabe ajutor împotriva a ceea ce el a numit „agresiunea Israelului".

Reprezentantul Liberiei a caracterizat conferința țărilor Asiei și Africii drept „începutul unei noi ere de trezire a popoarelor din aceste două mari continente, cînd ele încep să devină conștiente de importanta răspundere ce le revine în fața întregii omeniri. Conferința dovedește apariția unei concepții dinamice, menită să trezească și să întărească interesul pozitiv și constant pentru realizarea unei păci generale, a unei prietenii permanente, a egalității eterne și dreptății nelimitate pentru toți membrii familiei umane, indiferent de rasă, credință religioasă, stare economică și orientare".

Delegatul Nepalului s-a pronunțat pentru extinderea colaborării între țările Asiei și Africii și a arătat că cele cinci principii enunțate de Nehru, premierul Indiei și de Ciu En-lai, președintele Consiliului de Stat al R. P. Chineze, ar putea servi ca bază reală pentru o asemenea colaborare. Delegatul Nepalului a propus conferinței să examineze aceste principii.

Reprezentantul Pakistanului, al cărui guvern după cum se știe, a încheiat un pact militar cu Statele Unite, a afirmat că guvernul său „condamnă folosirea războiului pentru rezolvarea litigiilor internaționale". Căutind în mod vădit să vorbească în tonul conferinței, delegatul pakistanez s-a referit la necesitatea lichidării definitive a colonialismului. Totodată el a încercat, deși într-o formă foarte prudentă, să arunce umbră asupra politicii externe a U.R.S.S.

Reprezentantul Filipinelor, Romulo, care după cum se știe a sosit la conferință direct din S.U.A., a rostit o cuvîntare patetică, al cărei sens s-a rezumat la încercarea de a convinge pe delegați că el reprezintă totuși la conferință nu Statele Unite ale Americii, ci una din țările Asiei. Romulo a început cuvîntarea sa cu o ușoară dojană la adresa Statelor Unite pentru faptul că ele „se situează uneori" de partea puterilor coloniale. El a început însă imediat să ridice în slavă Statele Unite, lăudîndu-le pentru că ar fi acordat „independență" Filipinelor. După aceea, delegatul filipinez a făcut lungi considerațiuni despre „primejdia dictaturii unui singur partid", a „controlului polițienesc" etc., străduindu-se în mod vădit să abată atenția conferinței de la problemele arzătoare ale asupririi și exploatării coloniale și menținerii păcii.

Discuția generală va continua.

BANDUNG 20 (Agerpres). — China Nouă transmite: După întrevederea dintre șefii delegațiilor la Conferința țărilor africano-asiatice, care a avut loc la 20 aprilie s-a dat publicității următorul comunicat:

Șefii delegațiilor celor 29 de țări participante la Conferință s-au întrunit azi, miercuri 20 aprilie, în clădirea Dwi Warna, între orele 9 și 12,30, și din nou între orele 15,30 și 19 (ora locală).

Șefii delegațiilor au discutat problema drepturilor omului. Ei au mai examinat de asemenea problema Palestinei. Anterior șefii delegațiilor au ales ca raportor pe ministrul de externe al Tailandei, prințul Wan Waithayakon. Șefii delegațiilor se vor întruni din nou joi 21 aprilie.

★

BANDUNG 20 (Agerpres). — China Nouă transmite: La 20 aprilie sub președenția delegatului indonezian s-a întrunit Comitetul pentru colaborarea culturală al conferinței țărilor africano-asiatice.

Diferiții delegați care au luat cuvîntul au sprijinit cu entuziasm propunerea pentru colaborarea culturală. Într-un comunicat dat publicității după ședința Comitetului, se arată că delegații au prezentat amendamente și noi propuneri bazate pe documentele de lucru prezentate anterior de India, Indonezia, Japonia și Pakistan. În cadrul ședinței, a fost ales un subcomitet alcătuit din 12 persoane care va examina problemele legate de colaborarea culturală. Din subcomitet fac parte reprezentanții următoarelor țări: India, Indonezia, Japonia, Pakistan, Irak, Egipt, China, Filipine, Sudan, Vietnamul de Sud, R. D. Vietnam și Liberia.

Subcomitetul s-a întrunit în după amiaza zilei de 20 aprilie, iar Comitetul se va întruni din nou la 21 aprilie.

Conferința de la Bandung

La Bandung (Indonezia) au început de luni lucrările conferinței țărilor Asiei și Africii. Majoritatea delegațiilor participante la istoricul eveniment din viața popoarelor celor două continente sînt conduse de prim-miniștrii sau de miniștrii Afacerilor Externe ai țărilor respective. Acest fapt deosebit de semnificativ dovedește pe de o parte grija și atenția pe care statele participante au acordat-o lucrărilor conferinței, iar pe de altă parte, dorința acestora de a asigura dezbaterilor un înalt nivel, prin părerile competente ce se vor exprima de către înșiși conducătorii lor.

Bandungul îmbrăcat în haină de sărbătoare a făcut o primire entuziastă delegațiilor celor peste 1.400.000.000 de oameni reprezentați la conferință.

Conferința a fost deschisă de președintele Indoneziei, Sukarno. In cuvîntarea sa, președintele țării gazde a subliniat comunitatea de interese care stă la baza unității popoarelor Asiei și Africii. „Sîntem uniți — a spus Sukarno — prin ura comună împotriva colonialismului, indiferent în ce formă ar apărea el. Sîntem uniți prin ura comună împotriva rasismului. Și, în sfîrșit, sîntem uniți prin hotărîrea comună de a menține și a instaura pacea în lume". Arătînd cît de scumpe sînt pentru popoarele Asiei și Africii idealurile de independență națională și libertate, președintele Indoneziei și-a exprimat în încheiere convingerea că hotărîrile conferinței de la Bandung vor arăta omenirii calea pe care trebuie s-o urmeze pentru a obține siguranța și pacea.

La propunerea făcută de prim-ministrul egiptean Abdel Nasser, ca președinte al conferinței a fost ales prim-ministrul indonezian Ali Sastroamidjojo.

In ședința care a avut loc în după-amiaza zilei de 18 aprilie, prim-ministrul Indoneziei, Sastroamidjojo, care a prezidat această ședință, a anunțat că șefii delegațiilor participante au căzut de acord într-o ședință închisă ca pe ordinea de zi a conferinței să figureze următoarele puncte: 1) colaborarea economică; 2) colaborarea culturală; 3) drepturile omului și dreptul la autodeterminare; 4) problema popoarelor dependente; 5) asigurarea păcii și a colaborării în întreaga lume. La propunerile făcute s-au adus unele amendamente, apoi ordinea de zi a fost adoptată.

Printre primii care au luat cuvîntul în cadrul discuțiilor generale au fost delegații Cambodgiei, Ceylonului, Egiptului, Coastei de Aur, Iranului și Irakului. In cuvîntarea sa, șeful delegației egiptene, prim-ministrul Gamal Abdel Nasser, a subliniat printre altele necesitatea încetării politicii de forță și lichidarea colonialismului — sursă permanentă de fricțiuni și neliniște.

Cu prilejul discuțiilor generale, așa cum era și de așteptat, a răsunat și glasul avocaților imperialismului. Vorbind în spiritul directivelor primite de la Washington, delegatul Irakului, Jamali, a încercat să justifice încheierea din ordinul S.U.A. a pactului agresiv turco-irakian. In susținerea afirmațiilor pe care le-a făcut, el nu s-a sfiit să reproducă placa uzată folosită de imperialiștii americani despre pretinsa „agresivitate" a U.R.S.S. și a „comunismului" în general.

Pledoarii de felul celei a delegatului Irakului este probabil că se vor mai auzi în timpul dezbaterilor de la Bandung. Imperialiștii americani își dau seama că lucrările conferinței de la Bandung pot da o lovitură puternică planurilor lor agresive în Asia. De aceea, diplomații dolarului au desfășurat o activitate înfrigurată pentru a-i instrui pe guvernanții dintr-o serie de state aservite care participă la Bandung, ca aceștia să facă totul, fie pentru a salva prestigiul imperialismului american, fie pentru a împiedica buna desfășurare a lucrărilor conferinței. Dar reprezentanții popoarelor asiatice și africane, care cunosc uneltirile puse la cale de Washington, vor ști să le dejoace și să le împiedice.

De altfel, din cuvîntările majorității delegaților care s-au înscris la cuvînt, s-a desprins cu claritate dorința lor ca lucrările conferinței să constituie un prilej de rezolvare a multiplelor probleme care privesc nu numai propriile popoare, ci însăși asigurarea păcii în lume.

In cadrul ședinței din după-amiaza zilei de 19 aprilie, premierul Ciu En-lai, șeful delegației R.P. Chineze, a rostit o amplă cuvîntare. Din cele spuse de Ciu En-lai a reieșit acordul deplin al guvernului R.P. Chineze cu obiectivele conferinței țărilor Asiei și Africii, așa cum au fost definite de către cei cinci prim-miniștri la conferința de anul trecut de la Bogor. Vorbind despre situația creată în Asia și Africa în ultima perioadă istorică, Ciu En-lai a spus: „Puterile coloniale nu mai pot folosi astăzi metodele din trecut pentru a-și continua jaful și asuprirea. Asia și Africa de astăzi nu mai sînt Asia și Africa de ieri. După mulți ani de lupte, multe țări din această regiune și-au luat soarta în propriile lor mîini. Insăși conferința noastră oglindește această adîncă transformare istorică".

Popoarele asiatice și africane urăsc războiul și agresiunea, de pe urma cărora au suferit mult. Ele nu mai vor să servească drept carne de tun colonialiștilor, în războaiele de agresiune pe care aceștia le pregătesc. Popoarele celor două continente au nevoie să-și dezvolte țările lor în mod independent, fără amestec din afară și în conformitate cu voința lor. In lumina acestor dorinți, țelurile popoarelor Asiei și Africii nu pot fi altele decît apărarea păcii mondiale, cucerirea și menținerea independenței lor naționale și promovarea colaborării prietenești între popoare.

Ciu En-lai a vorbit despre succesele înregistrate de tratativele duse pentru încetarea războiului din Coreea și pentru stingerea focarului de război din Indochina. Amintind rolul pe care încetarea celor două războaie l-a jucat în lupta pentru destinderea încordării internaționale, Ciu En-lai a arătat că imperialiștii n-au renunțat la planurile lor războinice. „Atît în Orient, cît și în Occident, crește pericolul unui nou război. Dorința popoarelor coreean și german de a-și unifica în mod pașnic țările lor este zădărnicită... Statele Unite continuă să creeze încordare în regiunea Taivanului. Țări din afara Asiei și Africii își stabilesc tot mai multe baze militare pe teritoriul țărilor din Asia și Africa. Ele strigă în gura mare că armele atomice sînt arme convenționale și fac pregătiri pentru un război atomic".

Popoarele din Asia care au avut tristul „privilegiu" de a simți pe propria lor piele efectele distrugătoare ale primelor bombe atomice și urmările experienței cu bomba hidrogenică, alături de popoarele din Africa și din întreaga lume, nu pot rămîne indiferente față de amenințarea crescîndă cu războiul.

Azi, cînd popoarele Asiei și Africii își iau tot mai mult soarta în propriile lor mîini, colaborarea dintre ele pe tărîm economic și cultural, colaborare bazată pe egalitate și avantaje reciproce, are un viitor strălucit.

„In interesul apărării păcii mondiale — a spus Ciu En-lai — noi, țările Asiei și Africii, care ne aflăm în condiții mai mult sau mai puțin asemănătoare, trebuie să fim primele care să colaborăm între noi într-un spirit de prietenie și să punem în practică principiul coexistenței pașnice. Neînțelegerile și dezbinarea create în trecut de dominația colonială între țările Asiei și Africii nu trebuie să mai existe. Noi, țările Asiei și Africii, trebuie să ne respectăm reciproc și trebuie să înlăturăm orice neîncredere și teamă care ar putea exista între noi".

In încheierea cuvîntării sale, Ciu En-lai a salutat anticipat succesul conferinței de la Bandung.

Succesul acestei conferințe este așteptat și dorit de toți oamenii iubitori de pace din lume. Mărturie sînt sutele de telegrame primite din toate colțurile pămîntului, telegrame care urează succes conferinței. Lumea întreagă își îndreaptă spre Bandung nu numai atenția și interesul, ci și mari speranțe. Desfășurarea de pînă acum a lucrărilor conferinței țărilor Asiei și Africii lasă să se întrevadă că aceste speranțe vor fi împlinite.

Ședința Consiliului de Miniștri al Austriei

VIENA 20 (Agerpres). — TASS transmite: La 19 aprilie a avut loc o ședință a Consiliului de Miniștri al Austriei. În comunicatul oficial asupra ședinței se spune între altele că, cu acest prilej, cancelarul federal Raab a făcut un raport amănunțit asupra vizitei delegației guvernamentale austriece la Moscova și asupra rezultatelor tratativelor.

S-a hotărît ca la 25 aprilie Comitetului principal al parlamentului să-i fie prezentat un raport amănunțit și ca în cadrul unei ședințe comune a celor două camere, care va avea loc la 27 aprilie, să se adopte o declarație corespunzătoare.

Ministrul Afacerilor Interne, Helmer, a felicitat pe membrii delegației în numele membrilor guvernului.

Declarația Departamentului de Stat al S.U.A.

WASHINGTON 20 (Agerpres). — TASS transmite: La 19 aprilie, Departamentul de Stat a dat publicității o declarație în care se spune că „în lumina recentului schimb de păreri care a avut loc la Moscova între reprezentanții guvernelor austriac și sovietic, guvernul Statelor Unite împreună cu partenerii săi englezi și francezi a și început să studieze cele mai rapide metode pentru încheierea cît mai grabnică a tratatului de stat pentru Austria".

Declarația Departamentului de Stat al S.U.A. se referă la declarația guvernelor Franței, Angliei și S.U.A. din 5 aprilie a.c., în care se spunea că dacă guvernul sovietic va prezenta propuneri îndreptate spre încheierea tratatului de stat cu Austria, aceste propuneri ar putea fi discutate în mod corespunzător de către cei patru ambasadori la Viena, cu participarea guvernului austriac.

„Propunerea guvernului sovietic cu privire la o conferință a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri care să aibă loc în viitorul apropiat la Viena, cu participarea reprezentanților Austriei, se spune în declarația Departamentului de Stat, este examinată rapid și cu simpatie".

TIMPUL PROBABIL

pentru zilele de 23, 24 și 25 aprilie 1955

Vreme relativ rece și nestabilă cu ameliorări locale în partea de miazăzi a țării. Cer schimbător, mai mult noros, cu deosebire în partea de miazănoapte-răsărit a țării. Precipitații parțiale și temporale de scurtă durată sub forma de ploaie vor cădea aproape în toate regiunile țării, exceptînd partea de miazănoapte unde, la începutul intervalului, se vor semnala și sub formă de lapoviță și ninsoare. Vînt potrivit și cu intensificări pînă la tare, mai ales în Transilvania și Moldova. Temperatura se menține coborîtă în timpul nopții, minimele coborînd între minus 3 și plus 5 grade, iar maximele în creștere mai ales în partea de miazăzi-apus a țării, sînt cuprinse între 8—18 grade. La începutul intervalului va continua să se producă îngheț local și brumă, mai ales în partea de miazănoapte a țării. Solul va continua să fie foarte umed și umed în toată țara. Temperatura solului la ora 8 dim. la adîncimi de 5—20 cm. va fi cuprinsă între 1—5 grade.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R.P.R. Apare de două ori pe săptămînă. Redacția: București, Piața Scînteii. Telefon 7.60.10, 7.60.20. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". Abonamente: pe 3 luni, 5 lei; pe 6 luni, 10 lei; pe 1 an, 20 lei. Abonamentele se fac de către oficiile poștale, factorii poștali, difuzorii voluntari de la sate, din gospodăriile colective, gospodăriile agricole de stat și S.M.T.